Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 526
Marți 12 mai 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Pentru o recoltă sporită în acest an

Toată atenția îngrijirii culturilor!

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

In toate regiunile țării au început lucrările de îngrijire a culturilor. Pînă la 7 mai prașila I-a a fost executată pe 39 la sută din suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr și pe 22 la sută din cea însămînțată cu floarea-soarelui. In multe unități agricole socialiste și chiar în raioane întregi, această lucrare a fost terminată. In ultima vreme a început și prima prașilă la porumb și cartofi.

Lucrările de îngrijire a culturilor sînt în general întîrziate față de starea de vegetație a culturilor, de îmburuienirea lor și față de umiditatea redusă în acest an a solului, mai ales în regiunile sudice ale țării.

In condițiile acestui an sînt necesare cel puțin 3 prașile la porumb și 4-5 prașile la celelalte culturi prășitoare. Concomitent cu aceste lucrări trebuie să se facă permanent controlul semănăturilor pentru identificarea parcelelor atacate de boli sau dăunători în vederea aplicării imediate a celor mai eficace măsuri pentru combaterea lor. Totodată, acolo unde s-au constatat goluri la semănăturile de primăvară, să se treacă de îndată la completarea lor, iar terenurile pe care semănăturile au fost compromise să fie reînsămînțate. De asemenea trebuie însămînțate toate terenurile din jurul așezărilor gospodărești, a celor din vetrele satelor, ca și terenurile care în perioada însămînțărilor au avut exces de apă, pentru ca în acest an să nu rămînă nici o suprafață, oricît de mică ar fi ea, nefolosită.

Toată grija trebuie acordată în această perioadă și bunei desfășurări a lucrărilor de îngrijire a culturilor de legume, a viilor și livezilor, precum și grăbirii ritmului de amenajare a terenurilor pentru irigat.

Efectuînd la vreme toate aceste lucrări se vor asigura sporuri însemnate de recolte la toate culturile agricole.

ÎN GRĂDINA DE LEGUME

La gospodăria de stat Costești Vale — regiunea București — se acordă mare atenție sectorului legumicol. In fotografie, cîteva muncitoare din brigada lui Zamfir Ion, scoțînd răsadurile de roșii pentru a fi plantate în cîmp.

Foto: C. DUMITRU

Atenția cuvenită întreținerii culturilor

Acum cîteva zile, țăranii muncitori de pe ogoarele raionului Zimnicea au isprăvit de semănat ultimele suprafețe cu porumb și bumbac, încheind prin aceasta campania însămînțărilor de primăvară. Paralel cu semănatul, numeroase unități agricole cooperatiste precum și unii țărani muncitori cu gospodărie individuală au trecut la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare și a celor păioase. Astfel, mobilizînd toți membrii la lucru, gospodăria colectivă „30 Decembrie", din comuna Conțești, efectuase pînă zilele trecute prașila I-a și a II-a pe cele 10 ha cu sfeclă de zahăr, prășise 25 de ha cu floarea-soarelui și plivise 128 de ha cu cereale păioase. Așijderea gospodăriei colective din Conțești au procedat și unitățile agricole cooperatiste din comunele Suhaia, Piatra și Cervenia care au terminat sau sînt pe terminate cu executarea primei prașile la sfecla de zahăr și floarea-soarelui și au plivit mari suprafețe cultivate cu grîu, orz și secară.

Cu toate că în raionul Zimnicea există astfel de unități agricole avansate cu muncile de întreținerea culturilor, în ansamblu, raionul este rămas în urmă în această privință. Există comune unde țăranii muncitori încă n-au ieșit la executarea lucrărilor de întreținerea culturilor sau altele în care aceste munci abia au început. Și aceasta nu pentru că terenurile ar fi neîmburuienite. Dimpotrivă. Ploile căzute în ultima vreme pe mai toată întinderea raionului au făcut ca buruienile să-și ridice capul și să se dezvolte repede. Cu toate acestea, țărani muncitori ca cei din comuna Fintînele, de pildă, încă n-au luat măsuri de combatere a acestora. Așa se face că pînă la 8 mai din întreaga comună nu ieșise nimeni la prășitul și plivitul culturilor.

Slab se desfășoară executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor și în comunele Frumoasa și Bragadiru. In comuna Frumoasa, bunăoară, (unde există 11 întovărășiri și o cooperativă agricolă cu rentă), pînă în ziua de 8 mai fuseseră prășite doar 27 de ha cu sfeclă și 11 ha cu floarea-soarelui, din 84 și respectiv 440 de hectare și plivite numai 85 de ha cu cereale păioase.

O serioasă vină pentru întîrzierea executării lucrărilor de întreținere a culturilor, o au fără îndoială sfaturile populare comunale, și mai cu seamă tehnicienii agricoli comunali care au datoria să îndrume, să impulsioneze și să mobilizeze în permanență pe țăranii muncitori în efectuarea muncilor agricole. Ce au făcut oare tehnicienii agricoli Prîciu Petre din Fîntînele, Dogaru Damian din Bragadiru și Zorilă Radu din Frumoasa pentru a asigura o bună îngrijire a culturilor? Rezultatele obținute pînă acum arată că n-au întreprins mai nimic în această privință. Așa stînd lucrurile, nu e de mirare că pînă în momentul de față în raionul Zimnicea au fost prășite doar circa 1.600 de ha cu floarea-soarelui și sfeclă de zahăr din cele peste 5.500 de ha cultivate cu aceste plante și plivite abia 7.480 de ha cu cereale păioase din peste 23.000 de ha.

Nu trebuie uitat că în raion au fost însămînțate peste 25.000 de ha cu diferite culturi prășitoare, culturi a căror îngrijire trebuie începută din plin cît de curînd. De aceea, dată fiind rămînerea în urmă a raionului Zimnicea cu lucrările de întreținere a culturilor, socotim că este necesar ca sfaturile populare comunale, sprijinite și îndrumate îndeaproape de organele agricole raionale, să ia de urgență cele mai potrivite măsuri pentru intensificarea ritmului la prășit și plivit. De asemenea, inginerii și tehnicienii agronomi au datoria să îndrume pe țăranii muncitori ca odată cu executarea prășitului să facă și îngrășarea suplimentară a culturilor — îndeosebi la sfecla de zahăr și floarea-soarelui — arătîndu-le acestora cum și cînd să facă această lucrare și ce cantități de îngrășăminte trebuie administrate.

V. POMPILIU

Colectiviști la prășitul florii-soarelui

Vestea începerii prășitului se răspîndi într-o după amiază, în tot satul. Vuietul sapelor bătute pe ilău se auzi pretutindeni. In mîinile bărbaților ciocanele săltau ritmic pe tăiș, subțiindu-l.

Gospodinele pregăteau merinde pentru a doua zi, scrutînd cerul dorindu-l senin ca pentru sărbătoare. Era în tot satul acea zarvă plăcută ce-o dă întotdeauna începutul unei munci la care urmează să-și dea aportul toți colectiviștii.

A doua zi întreaga tarla de floarea-soarelui era împînzită dintr-odată de sute de oameni. Dintr-odată, pentru că fiecărui braț de muncă i s-a repartizat cîte 0,45 ha., suprafața ce o va munci pînă la recoltare, și nu ca pînă anul acesta cînd se lucra de-a valma.

Iată-i grupați pe familii, cîte doi-trei și chiar patru la un loc, în plin zor. Sapele — mînuite cu îndemînare — răscolesc pămîntul afînindu-l și distrugînd astfel mulțimea buruienilor. Ochiului nu-i scapă nici acele buruieni care cresc aproape de plante. Oamenii se apleacă smulgîndu-le cu grijă pentru a nu mișca planta. Fiecare își dă silința să lucreze și mult și bine, căci pe aceeași parcelă se vor reîntoarce s-o prășească, a doua oară și a treia oară. Și apoi anul acesta se va aplica aici retribuirea muncii nu numai după zilele-muncă depuse, ci și după producțiile obținute. Cu cît recolta va fi mai mare cu atît cîștigul lor va crește, pentru că 40 la sută din valoarea recoltei obținute peste cea panificată o vor primi drept plată suplimentară.

— Anul trecut eu munceam alături de alți bărbați din echipa noastră, iar copiii mei lîngă prietenii lor. Ei se lăsau „furați" de cîte o glumă se mai hîrjoneau și lucrul nu mergea tocmai bine. Acum lucrează lîngă mine. Lucru-i mai cu spor și mai bine făcut. Recolta o să fie și ea după cum e munca, venitul nostru va fi la fel. De asta socot că e mult mai bine să muncim așa, mi-a spus colectivistul Niță Crețu.

De aceeași părere este și tînărul Mihai N. Eremia care prășea pe o parcelă de alături.

— Dacă aș fi lucrat ca în anii trecuți în grup cu ceilalți băieți, în aceste două zile aș fi realizat doar două norme. Acum însă, mai am puțin și termin și a patra normă.

Deși cerul era încărcat de nori întunecoși ce prevesteau ploaie și chiar cîteva picături au căzut pe ici pe colo, nici unul colectivist nu i-a trecut prin gînd să-și părăsească locul de muncă. Doar prin mintea femeilor a rătăcit vreme de-o clipă gîndul la copiii mici. O clipă doar, ca imediat liniștea și mulțumirea să-și ia locul îngrijorării. Copiii lor sînt îngrijiți azi la căminul de zi al gospodăriei.

Sapele se ridicau acum mai des și mai des mușcau pămîntul lăsînd în urmă rîndurile de plante tinere de floarea-soarelui curate de buruieni.

Că munca astfel organizată și retribuită e mai cu spor stă dovadă faptul că prășitul florii-soarelui a fost terminat pe cele 220 de ha în numai $2\frac{1}{2}$ zile față de 4—5 zile cît dura înainte.

In același ritm au muncit colectiviștii din Siliștraru, raionul Brăila și la prășitul celor 50 de ha de sfeclă de zahăr și a celor 20 ha însămînțate cu coreandru. Deși la floarea-soarelui, sfecla de zahăr s-a făcut și plivitul pe rînd, cei 10 ari repartizați pe braț de muncă au fost prășiți și pliviți într-o singură zi.

Este greu de spus cine pe cine a întrecut în această muncă. Colectiviștii noștri merită toată lauda, căci s-au întrecut pe ei înșiși făcînd o treabă pe atît de bună, pe cît de repede.

C. VASIA

Pe marginea concursurilor agricole

Cînd munca este bine organizată

Este știut că în cursul lunii martie, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a organizat cinci concursuri agricole: pentru „cel mai bun tractorist", pentru „cel mai bun mulgător", pentru unitatea cu cel mai mare număr de animale la suta de hectare, concursul cultivatorilor de porumb și cel al cultivatorilor de sfeclă de zahăr.

Pentru buna organizare a acestora, sarcini deosebite le revin sfaturilor populare. Un exemplu bun în organizarea, îndrumarea și controlul desfășurării concursurilor agricole a dat și dă regiunea Ploești. In această regiune, prin grija comitetului executiv al sfatului popular regional încă de mult a fost formată comisia regională compusă din vicepreședintele care răspunde de problemele agriculturii, șeful secției agricole regionale și de toți ceilalți tovarăși prevăzuți în regulamentul concursurilor. La puțin timp după constituirea comisiei regionale s-a trecut la formarea celor raionale care la rîndul lor au pornit la organizarea și popularizarea concursurilor în unitățile agricole. De asemenea, pentru o bună popularizare a concursurilor agricole secția agricolă a sfatului popular regional Ploești, a tipărit pe plan local afișe pentru fiecare concurs în parte prin care explică condițiile de participare precum și premiile care se oferă cîștigătorilor concursurilor. Afișele au fost difuzate în toate comunele și unitățile agricole socialiste din regiune.

Buna organizare a muncii și-a arătat curînd roadele. Marea majoritate a celor peste 100 de gospodării colective și a celor peste 800 de întovărășiri agricole s-a înscris pentru a participa la concursurile cultivatorilor de porumb și sfeclă de zahăr cu toate suprafețele pe care le-au însămînțat cu aceste plante. De asemenea, mulți tractoriști și mulți mulgători s-au înscris la concursurile ce-i privesc. In frunte la organizarea concursurilor agricole se situau pînă zilele acestea raioanele Buzău, R. Sărat etc. In raionul Buzău, de pildă, toate cele 16 gospodării colective, 3 cooperative agricole de producție și aproape toate cele peste 80 de întovărășiri agricole participă la concursuri. Bunăoară, în comuna Gălbinași s-au înscris pentru a participa la concursurile cultivatorilor de porumb și de sfeclă de zahăr atît gospodăria agricolă colectivă cît și cele 2 întovărășiri. Gospodăria colectivă s-a înscris cu suprafața de 80 de hectare ce o cultivă cu porumb și 20 de ha ce o cultivă cu sfeclă de zahăr. Intovărășirea „1 Mai" participă la concursuri cu 334 de ha cultivate cu porumb și 60 de ha cu sfeclă de zahăr, iar întovărășirea „23 Decembrie" cu 140 de ha cu porumb și 120 de ha de sfeclă de zahăr. Astfel de exemple mai pot fi date încă multe.

In regiunea Ploești munca privind concursurile agricole nu s-a rezumat însă numai la organizarea și popularizarea acestora. După primirea înscrierilor, membrii comisiilor s-au deplasat pe teren în unități pentru a îndruma și controla felul în care se desfășoară lucrările agricole la culturile care intră în concursuri. Indrumarea și controlul se face și în rîndurile tractoriștilor și al mulgătorilor, iar acum, odată cu începerea lucrărilor de întreținere, îndrumarea cultivatorilor de porumb și sfeclă de zahăr a fost intensificată.

Muncindu-se astfel este sigur că regiunea Ploești va avea un cuvînt greu de spus la toamnă, cînd se vor încheia concursurile agricole. In această regiune vor fi mulți pretendenți la locurile fruntașe.

GH. BACIU

Cu intensitate sporită se desfășoară întreținerea culturilor și în gospodăria agricolă colectivă Osmanu. In fotografie: un aspect de la plivitul sfeclei de zahăr.

PUTEM OBȚINE UN NUMĂR SPORIT DE PUI ÎN ANUL VIITOR

ION FODOR
director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Pentru o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu cantități din ce în ce mai mari de alimente de origine animală și în primul rînd cu carne, este necesar ca în această perioadă să se acorde o atenție deosebită dezvoltării creșterii păsărilor. Carnea de pasăre pe lîngă valoarea sa nutritivă ridicată prezintă și avantajul că se obține într-o perioadă de timp foarte scurtă (puii de carne se pot sacrifica de la $2\frac{1}{2}$ luni) și cu un consum redus de furaje.

Deși în anii din urmă numărul păsărilor a sporit, efectivul actual este sub posibilitățile de creștere pe care le are țara noastră și sub nevoile de consum ale populației. De asemenea, numărul puilor scoși anual de la stațiunile de incubație nu reprezintă decît un procent de 15 la sută din totalul puilor ce se scot anual în țară.

Ținînd seama de rolul pe care trebuie să-l joace incubația artificială în dezvoltarea creșterii păsărilor, Consfătuirea de la Constanța a trasat ca sarcină producerea în anul 1960, pe această cale, a unui număr de 25 milioane pui de o zi.

Pentru realizarea acestei importante sarcini, este necesar ca pînă la sfîrșitul anului acesta, să se ia măsuri în vederea asigurării bazei materiale corespunzătoare: aparate de incubat, construcții pentru adăpostirea lor și mai ales ouă bune de incubat și în cantități suficiente.

De asemenea, se simte nevoia ca actuala capacitate de incubație să crească simțitor, construindu-se un mare număr de incubatoare moderne, de volum. Pe lîngă aceste aparate, este necesar să se folosească din plin toate incubatoarele existente. In acest scop imediat după închiderea actualului sezon de incubație, toate incubatoarele folosite sau nefolosite în prezent vor trebui revizuite și reparate punîndu-le din timp în stare de funcționare.

Nu mai puțină grijă se va da folosirii raționale a incubatoarelor. De pildă, pentru utilizarea la maximum a capacității de incubație existente, este necesar ca fiecare stațiune să se străduiască să realizeze anual cel puțin 10 serii de pui în gospodăriile agricole de stat, 8-10 serii la sfaturile populare și 5-8 serii la gospodăriile agricole colective. Prin funcționarea fără întrerupere a incubatoarelor se vor realiza importante economii la utilaje și construcții.

Linia pe care s-a mers în ultimii 2 ani, de a se organiza stațiuni de incubație de mare capacitate, puternice și rentabile, se va continua și în anul viitor. Toate incubatoarele de suprafață cu o capacitate mică de tip Cremat precum și cele D-3 modificat, ce pot funcționa fără curent electric, trebuie dirijate către unitățile cooperatiste, care le pot folosi pentru nevoile proprii în condiții economice. In ceea ce privește incubatoarele electrice de volum și de mare volum, aces-

(Continuare în pag. 3-a)

Decernarea steagurilor de fruntașe pe țară G. A. S. Stupina și Teremia Mare

In ziua de 9 mai 1959 au fost decernate steagurile de fruntașe pe țară ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură, pentru anul 1958, gospodăriilor agricole de stat Stupina, regiunea Constața (în ramura cerealieră) și Teremia Mare, regiunea Timișoara (în ramura viticolă).

Gospodăria de stat Stupina a depășit anul trecut planul de producție la grîu cu 1.369 de tone, la porumb boabe cu 184 de tone, iar la lapte de vacă cu 645 de hl. Datorită acestor frumoase rezultate gospodăria de stat Stupina a obținut beneficii peste plan în sumă de 1.258.721 lei.

Gospodăria de stat Teremia Mare a obținut anul trecut de pe o suprafață de 1.046 de ha cu vie o producție medie de 6.936 de kg de struguri la ha. în loc de 6.100 de kg la ha cît era planificat. La butași port-altoi gospodăria a realizat 9.459.000 de bucăți față de planul de 6.555.000 de bucăți. La vin s-a obținut o producție peste plan de 23 de vagoane. Ca urmare a acestor succese gospodăria a realizat un beneficiu peste plan de 2.639.000 lei.

In luptă cu forțele naturii

Din vîrful „Dealului Frumos" privirea-ți întîlnește valea Hîrlibaciului care-și mînă leneș apele în vadul șerpuitor umbrit de sălcii bătrîne și pletoase. Pe cît de liniștite sînt apele Hîrlibaciului în zilele însorite, pe atît de furioase sînt atunci cînd „se abat ploile". La fel și apele văii „Vărdului". Veacuri de-a rîndul oamenii din raionul Agnita au privit neputincioși la furia acestor ape, scrîșnind și blestemînd, cînd în urma revărsării lor din truda omului nu mai rămînea decît un pămînt milos și sărac.

Dar iată că au venit timpuri noi, în care oamenii muncii conduși de partid au făcut și fac adevărate minuni. Iată-i pe agniteni în frunte cu comuniștii porniți să pună stavilă furiei apelor.

Despre lucrările de regularizare a văii Hîrlibaciului și despre alte lucrări de îndiguiri și desecări stă scris în hotărîrile conferinței regionale de partid Stalin. Planurile amănunțite pentru aceste lucrări au fost întocmite la comitetul raional de partid și la sfatul popular raional. S-a găsit de cuviință ca primele lucrări să înceapă la Vărd, pentru a se sfîrși odată pentru totdeauna cu inundarea acestei comune și a terenurilor din jur. Privind cifrele care concretizează volumul și valoarea lucrărilor de aci îți dai seama despre îndrăzneala cu care agnitenii în frunte cu comuniștii s-au încleștat în bătălia cu forțele naturii. 2 km. albia „Olbocului" va fi lărgită și adîncită pe 1.055 metri liniari, va fi săpată o nouă albie în linie dreaptă. Valoarea lucrărilor se ridică la aproape 400.000 lei. Insă totul se face numai prin muncă voluntară nu se cheltuiește nici un leu, se fac economii cu care se pot construi multe case de locuit.

Comitetul raional de partid a lansat chemarea „să dăm o mînă de ajutor vărdenilor pentru ca să sfîrșească cu inundațiile în această comună și să fie scoase de sub apă cele circa 300 hectare". Cu dragoste, elan și bucurie au răspuns acestei chemări zeci și sute de muncitori din Agnita, sute de colectiviști și întovărășiți din satele agnitene. Tineri entuziaști s-au organizat în brigăzi de muncă patriotice, voluntară și, alături de vîrstnici, adîncesc albie nouă „rîului nărăvaș".

Intr-o singură zi, peste 1.000 de oameni au participat la munca voluntară pe șantierul raional de la Vărd. Au venit în autocamioane și căruțe, cu steaguri roșii și tricolore muncitorii de la întreprinderile agnitene, colectiviști și întovărășiții din Merghindeal, Dealul Frumos, Ruja, Coveș Netuș, Bîrghiș, Morpod, Ighiș, Pelișor, care alături de cei din comuna Vărd au săpat peste 1.200 metri cubi pămînt.

Intre cei din Vărd, pe șantier au venit și cîțiva bătrîni: Teodor Careulea, Ion Avram, Laurean Tăntilă și alții. Cu toată stăruința celor mai tineri de a rămîne acasă, n-au vrut, ci au venit „să scoatem barem o lopată de pămînt". Cu ochii umeziți de bucurie, privind încîntătoarea priveliște a șantierului, badea Avram Ion a spus: „Mulțam partidului și tuturor oamenilor care ne ajută să scăpăm de inundații". Mulțumiri din toată inima îi aduc partidului toți țăranii muncitori din Vărd; le aduc mulțumiri călduroase fraților lor muncitori din fabricile agnitene și dumneavoastră tovarășilor Vicerzan Simion, Răchită Axente, Sas Ion, Ciocă Ion, Curcean Aurel, Terbea Ilie, Hăringlăvean Traian și tuturor celor din Coveș, Ruja, Bîrghiș, Netuș și din celelalte sate care v-ați evidențiat în bătălia de pe șantierul de la Vărd.

Sute de țărani muncitori din Coveș, Ighiș, Netuș și alte sate ale raionului Agnita lucrează cu bucurie la construirea noii albii a văii „Albie". In clișeu: aspecte din timpul muncii pe acest șantier.

I. BRAGHES
corespondent

NOI OGOARE UNITE

Cu tot pămîntul în întovărășire

Țăranii muncitori din satul Popeni, raionul Zalău, fiind pe deplin convinși că în întovărășirea agricolă, unde-și vor lucra pămîntul cu mașini și tractoare, vor obține recolte bogate, au cerut zilele trecute să fie primiți cu toată suprafața în întovărășire, ceea ce s-a și făcut. Printre primii care s-au înscris cu toată suprafața au fost: Barna Ioan, Ioan Fechete, Vasile Fechete, Baboș Chelement și alții. Exemplul lor a fost urmat de Carna Ioan, Mărian Gheorghe și alții.

A. FECHETE
corespondent

A 29-a întovărășire agricolă din raion

Pe zi ce trece tot mai mulți țărani muncitori din satele raionului Rupea se conving de avantajele muncii în comun pe ogoare unite în tarlale mari. Drept urmare, zilele trecute, 262 de familii din comuna Grînari, cu 1.344 hectare teren agricol, au înființat întovărășirea agricolă cu numele de „Spic de grîu".

Intovărășirea din Grînari este a 29-a din raionul Rupea, iar comuna a devenit acum a 25-a comună din raion cu agricultura complet cooperativizată.

T. TIRNAVOI
corespondent

De la cooperativa agricolă de producție la gospodăria colectivă

Cu doi ani în urmă, 36 de familii de țărani muncitori din comuna Starchiojd, raionul Teleajen, au pus bazele unei cooperative agricole de producție. Succesele obținute de membrii cooperatori au demonstrat foloasele muncii în comun. Pentru ca realizările lor să fie mult mai mari, membrii cooperativei agricole de producție din Starchiojd au hotărît să transforme cooperativa agricolă de producție în gospodărie colectivă. Astfel, pe la sfîrșitul lunii aprilie, 96 de familii, din care 60 familii din cooperativa agricolă de producție, au înființat gospodăria colectivă „1 Mai", aducînd suprafața de 234 ha teren, din care 40 hectare arabil, 52 ha livadă, 124 ha fînețe și pășune și 1 ha vie. Președinte al gospodăriei a fost ales comunistul Anghel Oprea.

La sărbătorirea inaugurării gospodăriei au luat parte colectiviști și întovărășiți din comunele Măgurele, Sfîrleanca, Bătrîni, Rincezi, Posesti și altele.

Noua gospodărie colectivă are un fond de bază de 88.000 lei — 324 oi, 4 perechi de boi, 3 perechi de cai, pluguri, căruțe și alte unelte agricole. Pentru viitor, noii colectiviști au hotărît să dezvolte sectorul zootehnic prin mărirea numărului de oi cu 200 bucăți, să-și procure 10 vaci, peste 200 de păsări și totodată să planteze 10 ha. cu pomi fructiferi și 5 ha. cu smeură.

VASILE C. ENESCU
corespondent

UN NOU CĂMIN CULTURAL

Țăranii muncitori din comuna Gurghiu, raionul Reghin, și-au construit prin autoimpunere și muncă voluntară un frumos cămin cultural — cel pe care îl vedeți în fotografie — căruia i-au dat denumirea „Nicolae Bălcescu".

Foto: AGERPRES

Muncă patriotică

Abia apucasem să pășesc în curtea secției „Victoria" a stațiunii experimentale Săftica și faptele începură, grăbite parcă, să-mi confirme ceea ce aflasem înainte despre tineretul entuziast de aici.

La intrare, pinii uriași ce străjuiesc neclintiți de o parte și de alta spuneau parcă: „Privește! Nisipul pe care calci acum a fost cărat cu remorcile tocmai de la Periș, de către tinerii din brigada de muncă patriotică a secției". Pășeam. preocupată, pe aleea de nisip albicios, tivită parcă cu arnici negru de pămîntul reavăn ce fusese săpat de curînd cu cazmaua, cînd trandafirii, care-și scăldau tinerețea în soarele de primăvară îmi atraseră discret atenția: „Și noi, vroiau parcă să spună, am fost plantați tot de tinerii din brigada de muncă patriotică, și tot ei ne udă și ne îngrijesc". Știam. Știam de asemenea, că terenul de volei din curtea secției a fost amenajată tot de tinerii din brigada de muncă patriotică, că tot ei au curățat bazinul de înot al secției și au astupat gropile de pe drumul ce duce spre cîmpul experimental. Și toate acestea le-au făcut bineînțeles în afara orelor de program.

De la inginerul Pintilie, secretarul comitetului U.T.M. pe stațiune, am aflat că de curînd comitetul U.T.M. a hotărît în adunarea generală ca suprafața de 100 de ha teren pentru producerea hibridului dublu Wisconsin 525 A să fie încredințată tineretului și să fie patronată de tineret. Lucrările de pînă acum au fost efectuate în întregime de tineret evidențiindu-se în mod deosebit, utemistul Călugăreanu Gheorghe, tractorist, și Petre Alexandru, responsabilul brigăzii Victoria, care a lucrat cu multă atenție la semănatul porumbului.

Tinerii care lucrează la această suprafață sînt hotărîți să obțină cel puțin 6.000 kg de porumb la hectar. Prin executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agrotehnice superioare, producția propusă va fi realizată.

Entuziasm tineresc

Nici tinerii de la trupul Balotești nu s-au lăsat mai prejos. Ei au luat în primire o suprafață de 1,5 ha teren pe care s-a însămînțat porumb în scopul obținerii unei recolte record.

Tot prin muncă patriotică tinerii de aci au amenajat un parc în care oamenii se pot destinde în ceasurile de răgaz. Udatul pomilor și al florilor intră tot în grija tineretului care nu precupețește nici un efort pentru îndeplinirea acestui angajament.

La secția Snagov, sectorul zootehnic este încredințat în întregime tineretului și patronat de tineret. Printre cei care obțin rezultate frumoase în acest sector este și mulgătorul Andronache Mihalache. Și la secțiile Petrești și Corbeanca munca patriotică este dusă cu mult entuziasm.

In răstimp de numai o lună de zile tinerii din cele cinci brigăzi de muncă patriotică ale stațiunii experimentale Săftica, raionul Snagov, au efectuat aproape 2.500 de ore muncă patriotică, realizînd economii de peste 6.000 lei. Ei își propun să execute cît mai multe lucrări prin muncă voluntară pentru a cîștiga locul întîi pe raion în această regiune.

MARIANA NICOLAU

PROTECȚIEI MUNCII ȘI TEHNICII SECURITĂȚII — GRIJĂ DEOSEBITĂ

Gospodăria agricolă de stat Dudu, regiunea București, a obținut în primele patru luni ale acestui an o serie de succese. Toate lucrările în cîmp au fost de calitate și executate în perioada optimă, iar în ceea ce privește producția de lapte, pînă la 1 mai, s-au obținut 1.617 hl față de 1.332 de hl cît era planificat.

Explicația acestor realizări constă în mai buna organizare a muncii și creșterea gradului de calificare a muncitorilor, precum și în atenția ce se acordă creării unor bune condiții de muncă și de trai pentru muncitorii de la cele 3 secții. In această privință, am socotit că e interesant să arăt cum se preocupă conducerea gospodăriei și comitetul de întreprindere de respectarea prevederilor în domeniul protecției muncii și al tehnicii securității muncii.

Am vizitat întîi secția mecanică a gospodăriei. In atelier era în general curățenie. Tov. Petre Dumitru, președintele comitetului de întreprindere și totodată unul dintre mecanicii fruntași ai gospodăriei, lucra la repararea unei combine C1, folosind un podium de lemn pus pe pardoseală, spre a-l feri de umezeală. Sudorul Alecu Aurel și strungarul Gheorghe Niculae lucrau cu ochelari de protecție. In atelier, erau vizibil afișate instrucțiunile pentru tehnica securității muncii.

— Tov. ing. Dirschi Cazimir — mi-a spus sudorul Alecu Aurel, a făcut cu toți mecanicii și tractoriștii un instructaj amănunțit, în scopul respectării măsurilor pentru protecția muncii. Eu, care sînt inspector obștesc de protecția muncii în grupa sindicală de la atelierul mecanic, mă îngrijesc ca noii angajați să nu fie puși la lucru pînă ce nu sînt temeinic instruiți asupra normelor de tehnica securității și asupra pericolelor de accidente ce se pot ivi în muncă. Cer să se verifice trimestrial instalațiile de electricitate ca și buna funcționare a mașinilor-unelte: Strungul sau polizorul, au fost prevăzute cu grilaje pentru a-l feri pe muncitori de accidente. Am grijă totodată cu tinichigiii și fierarii să primească regulat rația de lapte ce le revine potrivit contractului colectiv.

Străbătînd secțiile Dragomirești și Joița m-am convins că majoritatea inspectorilor obștești de protecția muncii din celelalte 11 grupe sindicale ale gospodăriei, își cunosc, în general, îndatoririle, dovadă că ei au fost bine instruiți.

De exemplu, șeful de atelier Bețiu Ion i-a instruit pe inspectorii obștești de protecția muncii din cadrul secțiilor Joița și Dragomirești să atragă atenția mecanizatorilor pentru a lucra cu grijă pe terenurile de pe malul Dîmboviței, care prezintă foarte multe denivelări. De asemenea, inginerul Vrabie Mihai, responsabilul sectorului zootehnic de la secția Dragomirești, le-a arătat îngrijitorilor de la grajdurile de vaci și de tineret bovin că au datoria să pună afișe vizibile în dreptul vacilor care obișnuiesc să împungă; s-a făcut o instruire și asupra modului cum trebuie înhămați caii spre a nu se ivi pe drum accidente. Merită a fi subliniat și faptul că mulgătorilor și îngrijitorilor li s-au distribuit halate și cizme de cauciuc. La fel și muncitorilor care lucrează în grădină, la despotmolirea canalelor, vanelor etc.

Toate cele de mai sus sînt desigur lucruri bune.

Dar, la gospodăria de stat Dudu sînt și inspectori obștești de protecția muncii care deși cunosc îndatoririle — cum m-am convins — trec uneori cu vederea neglijențe care pot duce la accidentarea muncitorilor.

La atelierul mecanic, de pildă, chiar lîngă locul unde lucra tov. Alecu Aurel, inspectorul obștesc de protecția muncii al grupei sindicale respective, am văzut neacoperită groapa cimentuită făcută în podea pentru ușurarea gresatului mașinilor.

La cantina de la centrul gospodăriei am văzut că injectorul este defect, cu scurgeri de motorină, iar în plafon nu există un burlan de absorbția aburilor (tov. Petruș Ecaterina, șefa bucătăreasă mi-a arătat că a sezisat de multe ori aceste lipsuri, dar pînă acum inspectorul obștesc de protecția muncii și administratorul cantinei n-au luat nici un fel de măsuri pentru înlăturarea lipsurilor).

Una dintre serioasele deficiențe în această problemă — deficiență de care însă nu se fac vinovate numai organele sindicale și administrative ale gospodăriei, este nerevizuirea și nerepararea instalației electrice. La atelierul mecanic de la centrul gospodăriei — ca și la secția Dragomirești de altfel — cablurile rețelei electrice sînt vechi. La grajduri, firele electrice sînt învelite în conducte de aluminiu sau în tuburi Bergman necorespunzătoare (de numai 11 mm). In plus, în loc să fie îngropate în zid, ele sînt instalate exterior, ceea ce poate duce la scurt circuit. Stîlpii susținători ai cablurilor electrice sînt și ei foarte vechi. Cel de lîngă atelierul mecanic este susținut cu o... funie ca să nu cadă și să provoace accidente. Delegații I.R.E.B. care au vizitat de curînd gospodăria au arătat că e nevoie ca în termen de 30 de zile, să se repare capital instalația electrică. Dar pentru aceasta, se impune ca gospodăria să fie neapărat sprijinită cu materialele necesare de către Trustul Gostat București și Baza de aprovizionare Nr. 1, ceea ce pînă acum nu s-a făcut. In sfîrșit, se impune să se ia măsuri de pe acum, ca atelierul mecanic să fie încălzit în timpul iernii printr-un sistem de calorifer — lucru pe care muncitorii și-au luat angajamentul să-l realizeze prin muncă voluntară în cel mult 30 de zile.

Lichidîndu-se cu lipsurile de mai sus, făcîndu-se un control și mai exigent al îndeplinirii sarcinilor ce revin inspectorilor obștești de protecția muncii, la gospodăria de stat Dudu, vor fi create condiții și mai bune de muncă decît pînă acum, ceea ce va contribui neîndoielnic la obținerea unor bune rezultate în producție.

AL. RAICU

BIBLIOTECARII

Insemnări

Poate că uneori sîntem ispitiți să ne închipuim bibliotecarul drept un ins care se învîrtește zilnic între rafturi și fișe de cărți, mai mult sau mai puțin colbăite. Aceasta pentru că de multe ori știm prea puține lucruri despre bibliotecari, despre munca și pasiunea lor pentru această îndeletnicire aparent calmă, pentru unii lipsită de atracție. Sau pentru că ne-am obișnuit cu activitatea rodnică a miilor de bibliotecari sătești, cu faptul că astăzi țăranul muncitor citește cu nesaț tot ceea ce în trecut i-a fost refuzat.

Dar bibliotecarii, acești oameni modești și răzbătători au învățat să nu se mulțumească niciodată cu ce au realizat, căci munca cu cartea nu cunoaște limite, norme. Drumul ei este larg și atotcuprinzător. Bibliotecarul satului, unul din purtătorii de lumină din zilele noastre, slujitor devotat al cărții, îndeplinește o comandă socială.

La aceste fapte și realități am avut prilejul să chibzuiesc în această primăvară. Eram în comuna Negrești, care deși e reședință de raion, nu pretinde însă mai mult decît oricare alt tîrgușor moldovenesc. Imprejurările au făcut să asist la un seminar organizat pentru bibliotecarii din raion. In primul rînd s-au discutat desigur problemele de breaslă, de perfecționare a acestei munci care uneori ni se pare că nu mai are aspecte necunoscute. Dar iată că organizatorii au mai adăugat un punct în ordinea de zi: Referatul unui specialist în agricultură intitulat: „Starea culturilor de toamnă și a solului în raionul Negrești; Datele optime pentru desfășurarea campaniei de primăvară". Poate că întrebați ce legătură are biblioteca cu starea culturilor de toamnă în raionul Negrești?

La această consfătuire s-a dovedit că amîndouă au o legătură foarte strînsă: Bibliotecarii au dovedit-o prin numeroase întrebări. Unul a întrebat dacă arătura de toamnă e bine să fie întoarsă în primăvară, altul dacă e momentul potrivit pentru însămînțarea porumbului în gospodăria colectivă din satul lui, sau cum să fie asigurată o bază furajeră corespunzătoare nevoilor efectivului de animale.

Zeci de întrebări de agricultură și-au aflat răspunsul la această consfătuire a bibliotecarilor. Erau întrebări care porniseră de fapt de la cititorii bibliotecii, de la țăranii muncitori. Pentru aceștia, ca să știe ce să le răspundă cititorilor lor bibliotecarii puseseră atîtea întrebări și notaseră amănunțit răspunsurile.

Am simțit că trebuie să spun cuvinte de laudă despre acești activiști culturali, care se străduie să țină pasul cu viața, cu cei pe care îi slujesc și care merg neobosiți înainte. Din această dorință apar mereu inițiative noi. Astfel s-au organizat concursuri „Cine știe, cîștigă", pe probleme legate de dezvoltarea agriculturii.

La primul concurs au participat o întovărășire și o gospodărie colectivă. La al doilea concurs cu tema „Să aplicăm cele mai înaintate metode în creșterea păsărilor" urmau să se întreacă colectivistele din Valea Mare și cele din Glodeni. Premiile? Cărți și obiecte gospodărești necesare unor crescătoare de păsări.

Preocupările diverse și perseverența acestor slujitori ai cărții din raionul Negrești sînt poate întruchipate cel mai bine în pilda bibliotecarei Ichim Aneta care numai în primele trei luni ale anului a difuzat prin cele 14 cercuri de citit din comuna Bacești, peste 1900 de cărți dintre care 525 de lucrări agrotehnice. Și s-ar mai cuveni să adaug că ea singură conduce 8 cercuri de citit.

E păcat că uneori ne închipuim bibliotecarul sătesc ca un mijlocitor între dulapurile de cărți și cititori. Adevăratul bibliotecar, cel care cheltuiește pasiune pentru această îndeletnicire și simte fiorul muncii de pionierat pe care o face, e un pasionat neobosit, cutezător, un om ce nu poate trece neobservat. Un om adevărat.

LUCIAN CURSARU

Un nou cinematograf sătesc

Zilele trecute căminul cultural din comuna Deleni, raionul Vaslui, a fost înzestrat cu un aparat de proiecție cinematografică marca „T. 16".

Țăranii muncitori din comuna noastră vor avea astfel posibilitatea să vizioneze săptămînal filme artistice și documentare.

V. VASILIU
corespondent

FRUNTAȘI și recorduri

Vestea a stîrnit vii discuții printre colectiviști. „Să scoatem 100.000 de kg sfeclă de zahăr la hectar? Haidade!" au exclamat unii.

„De ce să nu putem!?" s-au întrebat a mirare alții.

Singurul pe care, aparent, discuția nu-l interesa era inginerul gospodăriei — tovarășul Ion Dragomir. „Să vedem ce vor zice oamenii, doar cu ajutorul lor vom scoate producțiile" — își spunea. Nu din prudență. Era convins că pînă la urmă, tot colectiviștii vor fi aceia care vor propune obținerea producției record. De asta era sigur, îi cunoștea de aproape 5 ani și știa că nu se dau înapoi cînd e vorba să „stoarcă" pămîntului cît mai mult din ce poate el da. Exemple? Nenumărate. Dacă cu vreo cîțiva ani în urmă inginerul ar fi încercat să susțină că se pot obține 3.000 de kg porumb la hectar, nu puțini i-ar fi rîs în față. Și totuși anul trecut, gospodăria colectivă din Iernut, regiunea Cluj, — pentru că despre ea e vorba — a scos peste 3.200 kg porumb la hectar. Și nu de pe cîteva, ci de pe toată suprafața însămînțată cu porumb — aproape 200 de hectare. De pe alte 40 de hectare cultivate cu sfeclă de zahăr s-a obținut o producție medie de 32.418 kg la hectar. Să-i dăm deci dreptate tovarășului Dragomir cînd lasă oamenii să se frămînte. Ei însă nu-l lasă.

— Ce ziceți, tovarășe inginer, încercăm ori ba?

Acest „încercăm" nu-i place inginerului.

— Timpurile cînd agricultura era loterie s-au dus. Acum dacă ne apucăm de lucru, trebuie să izbutim. Totul depinde de noi, de munca noastră.

...In seara aceia discuțiile au continuat încă multă vreme. S-a vorbit despre sămînța cea mai potrivită a fi pusă în brazdă, despre lucrările agrotehnice ce trebuie neapărat făcute, despre îngrășăminte și cîte alte probleme ce le ridică o sarcină dacă nu chiar nouă, pentru colectiviști, dar totuși îndrăzneață.

Chiar de a doua zi — asta se întîmpla pe la mijlocul lui aprilie — pe cîteva hectare de lîngă Mureș s-au ivit colectiviștii. Printre ei, membrii de partid Vasile Țintar, Görgheni Sigismund, Bükoüsi Bela. Lor și altor cîțiva le-a încredințat organizația de partid sarcina de a amenaja pentru irigat terenurile ce vor fi însămînțate ca loturi de fruntaș și loturi record. In mai puțin de o săptămînă pe 33 de hectare au apărut șanțurile de irigat. Cît despre sămînța de porumb, nici o grijă — hibridul era gata pregătit. La fel sămînța de sfeclă de zahăr, de floarea-soarelui, de cartofi.

Am discutat îndelung cu președintele gospodăriei colective tov. Szanto Alexandru, cu instructorul comitetului raional de partid, tov. Victor Hărăstășan, cu colectiviști. Ascultîndu-l am înțeles și mai bine că pregătirile pentru angajarea gospodăriei în obținerea unor producții fruntașe și producții record depășesc cadrul strîmt al unei întreceri propriu zise.

„Adică de ce n-am iriga suprafețe cît mai mari" și-au spus colectiviștii. Motiv pentru care nici Bükoüși, nici, Țintar, nici ceilalți cărora li s-au încredințat o asemenea sarcină importantă, n-au încetat lucrul. Gospodăria colectivă și-a propus ca în 3-4 ani să irige toată suprafața de teren din preajma Mureșului. Aceasta înseamnă cîteva sute de hectare pe care seceta nu va mai avea nici o influență. Inceputurile modeste ale „lotului de fruntaș" creează condițiile agriculturii intensive de mîine.

In ce-l privește pe tovarășul inginer Ion Dragomir, el a trimis sfatului popular raional o adresă prin care: „Mă angajez să iau parte la acțiunea: „Lot de fruntaș, lot record", respectînd următoarele condiții: Gospodăria colectivă Iernut va obține de pe 5 hectare de grîu, cîte 4.000 kg la hectar; la porumb vom scoate cîte 6.000 de kg la ha de pe 10 ha, iar de pe alte 5 cîte 10.000 de kg la ha; fiecare hectar din cele 10 cultivate în lot cu sfeclă de zahăr, va da cîte 50.000 de kg la ha, iar de pe un hectar vom recolta 100.000 de kg...". Inginerul a continuat enumerarea angajîndu-se să obțină 40.000 de kg la hectarul de cartofi, 10.000 — 12.000 kg de struguri la hectarul de vie ș.a.m.d.

A semnat apoi apăsat, convins că va obține producțiile comunicate. Se angajase doar în numele colectiviștilor...

T. OPREA

Realizări ale tineretului

Comitetul comunal U.T.M. Lipovăț, raionul Vaslui, se preocupă îndeaproape de mobilizarea tineretului la acțiuni de folos patriotic. Astfel, numai în primele luni ale anului acesta tinerii din comuna Lipovăț au reparat 6 fîntîni și 4 podețe, au săpat 70 m.l. canal la grădinile de legume ale gospodăriei colective, au transportat pe cîmp 1.300 tone gunoi de grajd, au strîns 800 kg fier vechi și 112 kg sămînță de salcîm, au prășit 2 ha la pepiniera silvică, au plantat 250 pomi fructiferi și au curățat suprafața de 14 ha din izlazul comunal.

Iată numai cîteva din realizările cu care tinerii din Lipovăț se pot mîndri.

V. VICTOR
corespondent

Cine ar spune că în fotografia de față nu se află doi artiști dintr-o piesă ce se joacă undeva, într-unul din satele noastre unde oamenii își construiesc o viață nouă și fericită? Și totuși, în realitate, cei doi tineri nu-s alții decît tractoristul Crăciun Aurel cu soția lui Floarea, în fața casei lor din comuna Lueriu, Regiunea Autonomă Maghiară. Crăciun Aurel este tractorist și deservește împreună cu ceilalți membri ai brigăzii gospodăria colectivă din Lueriu.

Foto: AGERPRES

RECENZIE

Pesta porcină

De curînd a apărut în Editura Academiei Republicii Populare Romîne, un studiu monografic despre Pesta porcină scris de colectivul I. Gheorghiu, S. Mihăiță, V. Tomescu, I. Marinescu, P. Oncioiu și M. Popa.

Pesta porcină, denumită popular ciuma porcilor, este o boală care poate să producă pierderi mari în efectivele de animale infectate.

In trecut, datorită lipsei de preocupare a regimului burghezo-moșieresc această boală producea pagube economice foarte mari atît în gospodăriile țărănești cît și în fermele zootehnice.

Astăzi, în condițiile transformării socialiste a agriculturii, cînd majoritatea gospodăriilor colective și a gospodăriilor de stat dispun de efective mari de animale și în special de mii și sute de mii de porci, publicarea acestei cărți care ne dă indicații precise, asupra măsurilor ce trebuie luate pentru prevenirea îmbolnăvirii porcilor de pestă este bine venită și umple totodată un gol resimțit în literatura de specialitate.

Așa cum arată și academicianul Ștefan S. Nicolau în prezentarea ce o face publicului cititor, această lucrare este de un real folos atît medicilor și tehnicienilor veterinari cît și celor interesați în cunoașterea acestei boli.

Lăsînd la o parte capitolele care tratează problema pestei în mod cu totul științific, din cuprinsul cărții, oricine poate să-și îmbogățească cunoștințele, despre creșterea porcilor. In primele capitole ale cărții, aflăm că pesta porcină este o boală produsă de un organism viu numit virus care apare numai la porci, indiferent de vîrstă. Această boală este molipsitoare, putînd infecta în cîteva zile, întreg efectivul de porci al unei gospodării.

Porcii îmbolnăviți se deosebesc de cei sănătoși prin aceea că sînt triști, nu mănîncă, stau ascunși în paie, au călduri, iar în mers se țin greu pe picioarele de dinapoi. Unii au vărsături, tuse, iar spre sfîrșitul bolii pielea devine roșie cu reflexe albăstrui. Alteori porcii bolnavi prezintă simptome nervoase.

Unii dintre porci mor după 24 de ore de la îmbolnăvire, iar alții zac cîte două săptămîni și apoi mor.

Foarte rare sînt cazurile, în care porcii o dată îmbolnăviți să se facă sănătoși. In schimb, după însănătoșire ei nu se mai dezvoltă și îngrașă bine.

Citind în continuare această carte, găsim o serie de învățăminte cu caracter practic, în legătură cu modul în care ne putem apăra porcii de pestă. Spre a preveni îmbolnăvirea acestora este necesar ca animalele să fie bine îngrijite și hrănite. Adăposturile să fie luminoase, uscate, iar porcii să fie ținuți închiși, fără să vină în contact cu alții străini.

Cînd în efectivul existent trebuie să introducem porci străini, atunci este necesar ca aceștia să fie ținuți 30 de zile separat (în carantină) și numai dacă în acest timp ei nu se îmbolnăvesc putem să-i amestecăm.

In capitolele următoare se arată că pentru a preîntîmpina apariția bolii, măsura cea mai eficace este vaccinarea: aceasta dă rezultate bune dacă este făcută în mod științific, cu vaccinuri bine preparate și bine conservate.

Prin felul în care tratează problema pestei porcine, prin măsurile cu caracter practic ce le preconizează, socotim că lucrarea este foarte utilă tehnicienilor din producție, și o recomandăm cu toată căldura atît studenților, medicilor veterinari cît și specialiștilor din Institutele de Cercetări și învățămînt veterinar din țara noastră.

Dr. V. CAZAN

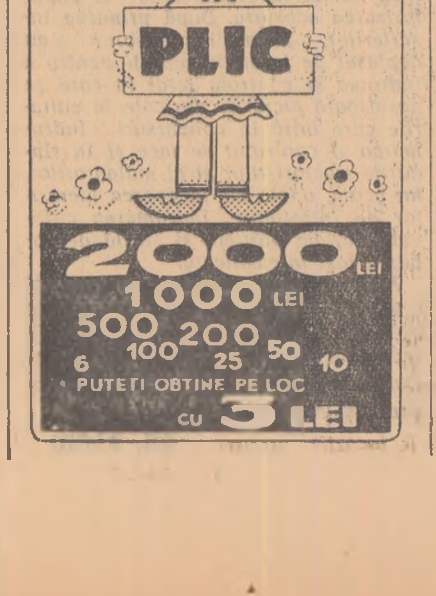

LOZ IN PLIC
2000 LEI
1000 LEI
500 200 100 50 25 10 6
PUTETI OBTINE PE LOC CU 3 LEI

INVĂȚĂMINTE DIN ACTIVITATEA GOSPODĂRIILOR AGRICOLE DE STAT

Mai multă atenție problemelor de normare și salarizare

Cu doi ani în urmă s-a introdus — mai întîi experimental — sistemul îmbunătățit de salarizare în unitățile agricole de stat. Perfecționat neîncetat în cursul celor doi ani, noul sistem de salarizare este astăzi o pîrghie puternică în dezvoltarea producției agricole. La gospodăria de stat Cocargeaua, sistemul îmbunătățit de salarizare se aplică diferențiat în raport cu cerințele fiecărei ramuri și ale fiecărui sector de producție. O deosebită importanță s-a acordat în gospodărie introducerii sistemului îmbunătățit de salarizare în ramura creșterii animalelor.

La începutul trimestrului al doilea gospodăria avea 9.000 de ovine, de care îngrijeau 64 de ciobani. De oile mame îngrijeau 40 de ciobani, revenind 4 oameni la o turmă de 500 de oi. Unul dintre aceștia e cioban șef. Ciobanii au un salariu tarifar de bază care nu are aceeași mărime în tot cursul anului. Salariului tarifar care-i de 700 de lei lunar în decembrie, ianuarie, februarie și martie și de 550 de lei în restul anului, i se adaugă diferite premii pentru depășirea unor indici de plan. La începutul lunii mai, s-au terminat fătările la oi, iar în curînd va începe tunsul. Ciobanul Stan Ion și tovarășii săi care au în grijă turma nr. 3 și-au depășit planul la miei, iar calculele arată că-l vor depăși cu mult și la lînă. Ei vor primi, în afara salariului tarifar, cîte 25 de lei pentru fiecare miel și cîte 15 lei pentru fiecare kg de lînă date peste plan. Ciobanii vor primi premii și pentru depășirea planului de lapte.

Mulți mulgători obțin cu regularitate cîștiguri lunare ce depășesc 1.000 de lei. Schipor Frusina are 19 ani. La gospodăria din Cocargeaua ea lucrează ca mulgătoare. Acum doi ani a venit din regiunea Suseava pe malul Dunării numai pentru o vară. In gospodărie era nevoie de un mulgător. Curînd după ce s-a apucat de această muncă, s-a introdus sistemul îmbunătățit de salarizare. Pe lîngă salariul tarifar, a început să cîștige încă odată pe atît pentru laptele muls. Pentru fiecare litru de lapte muls în cadrul planului, mulgătorul primește în afara salariului tarifar și 0,10 lei, iar pentru fiecare litru depășire de plan cîte 0,40 lei. Inainte de introducerea sistemului îmbunătățit de salarizare, nu putea fi vorba de căpătarea unei experiențe în producție; mulgătorii ca, de altfel, și ceilalți muncitori de la ferme, se schimbau des. Acum fluctuația brațelor de muncă a fost complet lichidată. S-a creat un corp stabil de muncitori ce-și îmbogățesc priceperea prin învățătură și prin experiență în producție.

Ingrijitorii de animale — taurine și porcine — care pe lîngă salariul tarifar primesc premii pentru sporurile obținute la creșterea în greutate a animalelor ce le au în grijă, ajung la cîștiguri ce depășesc 2.000 de lei lunar. Foarte mulțumiți de cîștigurile pe care le au, îngrijitorii de porci Oanță Dumitru și Dragomir Ion îmi spuneau că actualul sistem de salarizare „ne duce adesea cu nasul în cărți: căutăm acolo cum putem să mărim cantitatea de carne". Cu alte cuvinte cîștigurile îi stimulează la rezultate și mai bune.

Intr-o unitate de producție cum e gospodăria agricolă de stat, salarizarea — volumul ei — este legată de respectarea și îndeplinirea anumitor norme. Premierea îngrijitorilor de animale este condiționată de respectarea normelor de consumuri specifice. Primește premii pentru sporurile obținute la creșterea în greutate sau pentru litrul de lapte muls muncitorul care obține rezultatele pentru care e premiat fără a depăși cheltuielile planificate pe unitatea de produs. De asemenea, există o normă și-n privința numărului de animale pe care trebuie să le îngrijească.

Introducerea tehnicii noi și perfecționarea pe alte căi a producției fac ca normele să fie foarte mobile. Mobilitatea normelor determină schimbări permanente legate de salarizare. La gospodăria agricolă de stat Cocargeaua ca și la alte unități nu se ține totdeauna seama de acest lucru. De exemplu: în sectorul porcin s-a mecanizat furajarea, fapt ce impunea mărirea numărului de animale ce revin unui îngrijitor. Acest lucru s-a făcut la îngrășătorie dar nu și la categoria tineret. La îngrășătorie, numărul de animale a fost mărit cu 50 la sută. Datorită mecanizării, îngrijitorul nu va depune mai multă muncă. Deoarece s-a păstrat întrutotul situația anterioară, îngrijitorul va cîștiga, la aceeași muncă, cu aproape 50 la sută mai mult ca înainte. Creșterea salariului fiind egală cu creșterea productivității muncii, gospodăria nu va avea folos din mecanizarea furajării. La categoria tineret, unde numărul de animale ce revin unui îngrijitor a rămas același, gospodăria va avea chiar pierderi, neputînd recupera costul instalației de mecanizare. Un alt exemplu: gospodăria Cocargeaua a obținut la taurinele puse la îngrășat un spor zilnic de 1,460 kg în loc de 0,800 kg cît era planificat. Acest spor zilnic aproape dublu a fost obținut prin folosirea ureei sintetice în nutrețul tocat, ureea transformă celuloza din fîn în proteină digestibilă. Această chimizare trebuia să aducă cîștiguri atît gospodăriei cît și îngrijitorilor. Păstrîndu-se însă normele de consum și premiere vechi, gospodăria nu a realizat venitul pe care-l putea obține.

La necesitatea recalculării periodice a diferitelor norme duc și alte situații care nu-s proprii numai gospodăriei Cocargeaua. De exemplu: în fiecare unitate are loc o acțiune de selecție pentru a se crea animale mai productive. Intr-una și aceeași unitate sînt, datorită modului cum s-au format loturile respective, exemplare cu prolificități diferite, producții diferite, ritm de creștere diferit. De pildă, în aceeași gospodărie sînt porci Mangalița și Marele Alb, vaci Siementhal și Sură de Stepă. Productivitatea acestor animale diferă mult de la rasă la rasă. In momentul de față, unele unități împart îngrijitorilor animalele ținînd seama ca fiecare să aibă exemplare și mai bune și mai rele. Să aibă cu alte cuvinte condiții egale. In felul acesta stau lucrurile și la gospodăria agricolă de stat Cocargeaua. Mult mai util ar fi ca, acolo unde efectivul permite, unui îngrijitor să i se repartizeze animale aflate în același stadiu de producție și cu aceeași productivitate. Lotizarea pe grupe de producție duce neîndoielnic la creșterea productivității muncii, la îmbunătățirea selecției, la crearea mai rapidă a unui efectiv de animale uniform ca valoare zootehnică. Desigur că lotizarea pe grupe de producție presupune schimbări corespunzătoare pe linia normării și a salarizării în cadrul fondului de salarii existent.

Astăzi se duce o acțiune energică de mecanizare a muncilor în ramura creșterii animalelor, de îmbunătățire prin selecție a valorii zootehnice a efectivelor. Pentru ca această acțiune să ducă la cele mai bune rezultate, e nevoie ca ea să fie însoțită pas cu pas de schimbări corespunzătoare în privința problemelor practice de organizare, normare și salarizare, avîndu-se totdeauna grijă ca între creșterea salariilor și a productivității muncii să existe raportul care duce la sporirea beneficiilor gospodăriilor agricole de stat.

M. CALIANU

Intr-o zi de primăvară

Dimineață răcoroasă de sfîrșit de aprilie, cu aer proaspăt, tare, mirosind a rășină de brad. Soarele încă nu și-a arătat fața de după perdeaua munților, dar la sediul gospodăriei colective din Hărman larma e în toi. S-au adunat aici membrii celor trei brigăzi de cîmp, precum și cei din brigada legumicolă. Unii din ei poartă pe umeri sape ori greble.

Iată că au sosit cele 2 autocamioane ale gospodăriei. O clipă de buluceală la spatele mașinilor și după cîteva minute acestea, înțesate cu oameni, părăsesc bătătura colectivei. Cei care nu încap se urcă în căruțe. Gălăgioși și veseli se aștern și ei drumului. Incotro oare? Să-i urmărim...

..Cele 2 camioane urmate îndeaproape de cîteva căruțe, se opresc undeva, aproape la poalele munților. Aici se întind pe mai bine de 200 de ha pășunile și fineața gospodăriei colective. Odată ajunși, oamenii, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, sar jos din vehicule și așteaptă indicațiile brigadierilor și ale șefilor de echipe. Se aude [illegible] lui Bogdan Nicolae, brigadierul [illegible] întîia:

— Brigada mea să vină aici. Avem de curățit porțiunea dintre marginea din dreapta și mărăcinișul de colo...

Impărțirea terenului se face apoi pe echipe, pe oameni. La fel procedează și celelalte două brigăzi conduse de Bărgău Ion și Brendörfer Eduard. Organizarea durează doar cîteva minute și treaba începe. Cei cu sape taie bălăriile și arboretele de pe pășune și distrug mușuroaiele, iar în urma lor „greblașii" string plantele tăiate și nivelează terenul. Munca se desfășoară cu însuflețire. Colectiviștii știu că de buna întreținere a pășunilor depinde în mare măsură producția de lapte la vaci și oi. Tocmai datorită pășunii suficiente și de calitate și cantităților abundente de fînuri și nutreț murat, în anul trecut gospodăria a obținut o producție de 2.150 litri de lapte de la fiecare din cele peste 100 de vaci și aproape 50 de litri pe cap de oaie. In acest an colectiviștii și-au propus să mulgă cel puțin 2.300 litri de lapte de la fiecare [illegible] și peste 50 de litri pe cap de [illegible].

★

Muncă însuflețită depun și membrii brigăzii legumicole a gospodăriei colective din Hărman. Față de 1958 cînd gospodăria a cultivat cu legume 40 de ha, în acest an colectiviștii au extins suprafața de grădină la 47 de ha. Ce i-a determinat? Venitul frumos obținut de pe urma cultivării legumelor și zarzavaturilor (peste 420.000 lei, în afară de legumele împărțite la zile-muncă).

Pentru a obține recolte și venituri cît mai mari în acest an colectiviștii dau mare atenție îngrijirii culturilor de legume; de curînd ei au început prășitul mazării, fasolii, morcovilor, cepei etc. De asemenea, o bună parte a membrilor brigăzii legumicole lucrează în prezent la plantatul în cîmp al verzei de vară. Iat-o pe colectivista Cohac Roza, de pildă, luînd cu mare băgare de seamă fiecare firicel de răsad. Mai întîi face mocirlirea rădăcinii, apoi după ce pune mraniță la cuib, plantează răsadul în pămîntul reavăn și îngrășat.

★

De undeva, din cîmp, străbate pînă la noi ecoul unor îndemnuri:

— Dii murgule... Hai, tu, Stela...

Locul de unde vine ecoul nu este prea departe. De-acolo de unde începe a se întinde tarlaua cu sfeclă de zahăr. De vreo cîteva zile a început prășitul.

Spre deosebire de anul trecut cînd a cultivat cu sfeclă de zahăr 70 de ha., în acest an gospodăria colectivă din Hărman a însămînțat cu această plantă, la vreme, 111 ha, adică peste 10 la sută din suprafața arabilă. Producția medie pe care și-a propus s-o obțină este de 22.000 kg la ha, iar pe 6 ha (cîte două de fiecare brigadă), prin aplicarea unui complex de măsuri agrotehnice (fără irigare) colectiviștii vor să obțină 50.000 kg la ha. Prima prașilă se execută mecanic, cu „schmotzerele" gospodăriei. La prășit sînt 6 atelaje, de fiecare brigadă cîte două. La brigada întîi, conducători de atelaje sînt colectiviștii Munteanu Ion și Hedvig Toma. Ehl Petru și Tontsch Herman reprezintă brigada a 2-a, iar atelajele brigăzii a treia sînt conduse de Cristoloveanu Ion și Man Gheorghe. Intre ei s-a pornit întrecerea. Toți vor să termine prășitul cît mai degrabă. Deocamdată, în frunte se află cei de la brigada I care au prășit peste 27 de ha. Care vor termina primii, nu se știe.

E primăvară și, ca în întreaga fire, energia sbucnește în fiecare din ei.

P. VOICULESCU

Colectiviștii din comuna Cumpăna, regiunea Constanța, acordă o mare atenție creșterii oilor cu lînă fină. Pe lîngă cele 200 oi merinos, ei au cumpărat 90 de berbeci din aceeași rasă, de la stațiunea experimentală Palas. In fotografie: o parte din cele 1700 oi ameliorate și mieii obținuți în acest an

Foto: C. VASIA

Pescarii COLECTIVIȘTI

Bălțile Brăilei cu întinderi nemărginite de ape, stuf și sălcii, oferă o priveliște de neuitat. Pescarii de pe aceste meleaguri smulg cu hărnicie bălților bogăția de pește. De cîțiva ani, printre cei mai vestiți pescari se numără și colectiviștii din comuna Carcaliu, raionul Măcin.

Dacă în 1956 cînd au înființat prima brigadă piscicolă, venitul bănesc obținut din vînzarea peștelui a fost de numai 64.000 lei, în anul 1957 din vînzarea peștelui s-au obținut 1.125.458 lei, iar în anul trecut venitul bănesc a ajuns la 2.297.649 lei. Așadar gospodăria colectivă din Carcaliu a devenit milionară numai din piscicultură. Astăzi, în gospodărie lucrează nu mai puțin de 100 pescari colectiviști organizați în două brigăzi piscicole. Gospodăria colectivă a procurat toate ambarcațiunile și uneltele pescărești necesare. Bunăoară, fiecare pescar are în primire cîte o barcă, 60 de vintire, cîte 2 setci etc.

In timpul iernii trecute, echipele de pescari au pescuit pe sub gheață cu năvoadele. Numai pînă la 1 martie, înainte de începerea pescuitului de primăvară, colectiviștii au pescuit 49.000 kg de pește. O dată cu venirea primăverii pescarii colectiviști Feodor P. Feodor, Alexandru Gherasim, Petuhov Denis și alții, au împînzit cu bărcile lor bălțile Brăilei în căutarea peștelui. Ei pescuiesc zilnic sute de kg de pește.

Inainte vreme la Carcaliu, ca și în alte părți, bărcile și ambarcațiunile pescărești aparțineau cherhanagiilor, adevărate ploșnițe cum le spuneau pescarii. Imensa bogăție a apelor se transforma în bani pentru buzunarele fără fund ale exploatatorilor.

Am petrecut o seară împreună cu pescarii colectiviști din Carcaliu, acolo, în împărăția apelor, a stufului și a sălciilor. O adiere de vînt ne aducea de undeva din spatele unui gard de stuf, un miros îmbietor de borș pescăresc și crap prăjit la proțap.

Colectiviștii erau veseli; își povesteau micile întîmplări și rezultatele obținute la sfîrșitul unei zile de muncă. Bărcile erau pline cu pești argintii: crap, plătică, biban etc. Au sortat și cîntărit cu grijă vînatul. Pescarii gospodăriei colective din Carcaliu sînt hotărîți ca și în acest an să scoată din adîncul apelor cît mai mult pește, pentru a contribui la întărirea gospodăriei colective, la creșterea veniturilor lor bănești și la îmbunătățirea aprovizionării cu pește a oamenilor muncii.

C. BADESCU

O GOSPODĂRIE DE STAT CU ACTIVITATE COMPLEXĂ

Deși așezată în plin Bărăgan, gospodăria agricolă de stat Perieți și-a dezvoltat diferite ramuri de producție: cultura mare, viticultura, legumicultura. Gospodăria posedă un însemnat parc de tractoare, mașini agricole moderne și un atelier mecanic dotat cu tot utilajul necesar pentru repararea mijloacelor de muncă mecanizate în cadrul gospodăriei. Inzestrarea tehnică îi permite gospodăriei să facă o agricultură modernă, științifică, să obțină producții mari la hectar, dovedind astfel țăranilor muncitori superioritatea agriculturii socialiste. Folosind tot mai bine mijloacele ce i-au fost puse la dispoziție de către stat, gospodăria a obținut în general rezultate bune în ceea ce privește sporirea producției agricole.

Succesele obținute de gospodăria agricolă de stat Perieți se datoresc în mare măsură faptului că tovarășii din conducerea gospodăriei, ajutați de organizația de partid, au dat o mare atenție creșterii unor cadre bine pregătite și stabile de mecanizatori. Acest lucru împletit cu munca desfășurată de organizația de bază pentru educarea mecanizatorilor în spiritul dragostei față de muncă și față de avutul obștesc a făcut ca mulți dintre tractoriști să îngrijească bine mașinile și să le folosească din plin. Lucrătorii din sectorul mecanic au mecanizat aproape toate lucrările. Ca urmare, prețul de cost a fost redus. Gospodăria de stat Perieți și-a încheiat activitatea în anul trecut cu un beneficiu net de 1.160.000 lei. Aceste rezultate sînt îndeosebi rolul muncii mecanizatorilor.

Și în acest an, la G.A.S. Perieți s-au pus bazele unei recolte bogate. Nici nu se luase zăpada și toate forțele și mijloacele de muncă au fost pe cîmp. Sute de hectare cu mazăre, orz, sfeclă de zahăr, lucernă au fost semănate doar în cîteva zile. Tractoriștii Ioana Radu, Constantin Stroe, Tudorache Vișan, Vasile Anghel și alții au trecut de îndată după terminarea semănatului la îngrijirea culturilor. Au grăpat cele 780 hectare semănate cu grîu și 50 de ha cu orz, au plivit culturile de păioase și au executat prima prașilă la toate culturile prășitoare. Pe suprafețe însemnate s-au dat îngrășăminte chimice.

In gospodărie se desfășoară o vie activitate în tot timpul. Secția viticolă dispune de 60 de hectare cu portaltoi, 50 de hectare cu vie pe rod și 10 hectare cu școală de viță. La via pe rod s-au făcut dezgropatul și tăierile. La port-altoi s-a făcut dezmușuroirea, tăiatul și copcitul, remușuroirea și revizuirea piramizilor, prima prașilă și toate celelalte lucrări ce trebuiau executate. Brigadierii Vasile Gheorghe și Iulian Băcanu au grijă ca lucrările să fie de calitate.

La secția viticolă se fac și alte lucrări. In cîteva încăperi, lucrează sute de mîini îndemînatice la altoire. Printre ei se numără și Petre Axinte, Constantin Axinte, Petre Rădulescu și Constantin D. Boboacă. Intr-o parte se pregătește materialul pentru altoit, în altă parte se altoiește. După aceste două operații, materialul se așează în lăzi în care se pune și rumeguș apoi acestea se duc în sere speciale de forțat via. Aceste sere au capacitatea de 1.500.000 bucăți. Materialul viticol este produs pentru gospodăriile colective și gospodăriile de stat din raion și din alte raioane ale țării. Anul trecut gospodăria de stat Perieți a produs 420.000 de bucăți de viță altoită și 7.500.000 de butași port-altoi pentru altoit.

Grădina gospodăriei se întinde pe o suprafață de 300 de ha. Toată această suprafață e destinată producerii de semințe. In cîmp s-au semănat și plantat 31 ha cu ceapă, 35 de ha cu arpagic, zeci de hectare cu varză pentru sămînță, rădăcinoase, spanac, mărar etc. Aceste culturi au fost semănate sau plantate direct în cîmp. Sînt însă alte culturi ca: roșii, ardei, varză care au fost crescute mai întîi în răsadnițe. Mariana Florea, Vasile Nicolae și alți muncitori lucrează zilnic la întreținerea și plantarea răsadurilor.

In acest an, 220 de ha vor fi irigate: 90 de ha. de orezărie, 10 ha. școală de vițe și 120 de ha. cu legume. Pentru aceasta, mecanicii Nicolae Jica, Grigore Dobre și Tănase Frasinu s-au îngrijit să facă la timp reparațiile celor 7 motopompe și a celor 7 motoare stabile. De curînd ei au terminat rodajul acestor utilaje și le-au pus în funcțiune.

In gospodăria de stat Perieți, avutul gospodăriei este bine gospodărit. Aceasta se vede din faptul că în curte e tot timpul curățenie, nu vezi ca în alte locuri piese și materiale aruncate în bătaia ploilor.

Conducerea gospodăriei și comitetul de întreprindere se preocupă și de asigurarea unor condiții cît mai bune de viață.

Gospodăria de stat Perieți are mari posibilități de dezvoltare. Ea poate da mai multe produse și la un preț de cost mai scăzut, realizînd beneficii tot mai mari.

Pe baza Hotărîrii Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea conducerii și controlului de partid și a activității economice în gospodăriile agricole de stat, gospodăria a primit un sprijin prețios prin faptul că aici au fost trimiși un organizator de partid și trei mecanici șefi de secții. Organizatorul de partid, tov. Gheorghe Popov a fost mult apreciat pentru hărnicia lui la uzinele „Republica" de unde a venit. Mecanicii șefi de secții Florian Vaida, Vasile Nițulescu și Ion Greu sînt tineri care au dovedit pricepere în unitățile în care au lucrat. Directorul, organizatorul de partid, mecanicii șefi de secții și celelalte cadre de conducere din gospodărie, sprijiniți de întregul colectiv, vor reuși să facă din gospodăria de stat Perieți o unitate și mai puternică, care să dea statului cantități tot mai mari de produse agricole.

M. TEODORESCU

Putem obține un număr sporit de pui în anul viitor

(Urmare din pag. 1)

tea vor fi grupate în stațiunile de incubație de mare capacitate, nici una sub 30—40.000 locuri ouă într-o serie.

Adăpostirea incubatoarelor este bine să se facă în construcții deja existente, amenajate în acest scop și nu în construcții noi, costisitoare și greu de realizat pînă la finele acestui an. La centrele avicole existente, de pildă, capacitatea de incubație actuală poate crește fără nici o cheltuială cu cel puțin 500.000 locuri ouă numai prin folosirea judicioasă a spațiului existent și prin înlocuirea unor aparate vechi.

Prin aceleași mijloace și cu cheltuieli minime va putea fi sporită și capacitatea stațiunilor de incubație raionale cu cel puțin 800.000 locuri ouă într-o serie. Tot prin utilizarea și amenajarea unor construcții nefolosite în prezent vor putea fi create noi stațiuni de incubație, totalizînd cca. 600.000 locuri ouă pe serie.

In această perioadă de timp, o grijă deosebită trebuie dată asigurării materialelor de construcție și brațelor de lucru în vederea realizării în timp util a amenajărilor. De felul cum au reușit să folosească posibilitățile locale pentru extinderea incubației artificiale la păsări pot fi amintite aci regiunile: Ploești care a construit în 1958 un centru avicol la Blejoi cu o capacitate de 100.000 locuri ouă într-o serie și o stațiune de mare capacitate la Buzău, Hunedoara unde dintr-o remiză transformată s-a organizat la Orăștie o stațiune de incubație cu peste 40.000 locuri ouă și altele.

Exemplul acestor regiuni este bine să fie urmat și de celelalte, aceasta cu atît mai mult în regiunile cu mari centre muncitorești.

Cea mai importantă sarcină legată de incubație este asigurarea ouălor în cantități indestulătoare. In anul următor vom avea nevoie de peste 40 milioane ouă, apte pentru incubat și indemne la bolile transmisibile.

Pentru asigurarea acestor ouă, sarcini mari revin atît gospodăriilor agricole de stat și colective, cît și stațiunilor experimentale zootehnice.

Orientarea de bază în rezolvarea acestei probleme trebuie să fie luarea acelor măsuri care să ducă la asigurarea de către fiecare regiune a întregii cantități de ouă de care are nevoie, numai prin posibilități proprii, fără a mai fi nevoie să se transporte ouăle de la distanțe mari din alte regiuni.

Pentru aceasta este necesar ca unitățile agricole socialiste să se preocupe îndeaproape de terminarea la timp a construcțiilor necesare adăpostirii păsărilor în vederea înființării de noi ferme avicole și de lărgirea celor existente.

In acest scop este bine să se identifice de urgență gospodăriile colective care au posibilități pentru dezvoltarea creșterii păsărilor introducîndu-se încă din acest sezon cantități masive de pui cu care să se poată înființa în toamnă ferme puternice de păsări; pentru anul viitor, gospodăriile colective vor trebui să-și asigure din producția proprie întregul necesar de ouă pentru incubat și în plus să livreze cel puțin 5.000.000 ouă pentru alte stațiuni.

Paralel cu aceste măsuri este absolut nevoie ca încă de pe acum să se ducă o muncă susținută pentru depistarea bolilor din crescătoriile de păsări și să se ia măsuri energice și complete în vederea asanării acestor crescătorii, după care se va proceda la înlocuirea radicală a păsărilor infectate, cu tineret indemn de orice boală contagioasă. De asemenea, Institutul Pasteur va trebui să asigure cantități suficiente de produse biologice necesare pentru apărarea sănătății păsărilor și în special vaccin antipestos aviar și vaccin B pentru pui. In această privință tehnicienii și medicii veterinari au datoria să execute cu toată răspunderea vaccinarea integrală a păsărilor și a puilor de o zi scoși de la stațiunile de incubație.

In vederea asigurării ouălor bune pentru incubat o grijă deosebită trebuie dată încă de pe acum furajării și îngrijirii păsărilor, știut fiind că numai printr-o alimentație rațională și adăpostire corespunzătoare se va putea crește o matcă puternică și sănătoasă capabilă să dea producții mari.

Pentru asigurarea cadrelor de specialiști care să ducă munca în viitoarele stațiuni de incubație, va fi nevoie să se organizeze cursuri speciale cu operatorii ce vor lucra atît în gospodăriile de stat și colective ca și la sfaturile populare. De asemenea o atenție deosebită se va acorda școlarizării colectiviștilor ce vor lucra la îngrijirea puilor și a păsărilor. Difuzarea puilor de o zi se va face după un plan minuțios la baza căruia va sta în primul rînd asigurarea cu pui a unităților agricole de stat și cooperatiste, a altor unități de stat (MIBC, Centrocoop) a colectiviștilor, a oamenilor muncii din centrele muncitorești și a crescătorilor din viitoarele bazine de aprovizionare cu ouă.

Pentru a preveni anumite greutăți legate de difuzarea puilor este bine ca pe lîngă stațiunile de incubație să se amenajeze încăperi corespunzătoare și baterii suficiente pentru cazarea puilor scoși pînă în momentul preluării lor de către beneficiari.

O atenție mai mare trebuie să se dea dezvoltării creșterii palmipedelor atît în gospodăriile agricole socialiste cît și în gospodăriile individuale țărănești. Același interes trebuie dat extinderii creșterii curcilor.

Folosind din plin sprijinul organelor puterii locale și depunînd toată priceperea și eforturile lor, lucrătorii și specialiștii care activează în sectorul creșterii păsărilor vor putea realiza cu cinste sarcina de a obține în anul viitor circa 25.000.000 pui de o zi, contribuind în acest fel la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu ouă și carne de pasăre.

S. M. T. ZĂGUJENI

Din stațiune codașă — stațiune fruntașă

Pentru a veni în sprijinul țărănimii muncitoare din raioanele Caransebeș și Orșova, în anul 1952 în comuna Zăgujeni s-a înființat o stațiune de mașini și tractoare care a fost înzestrată cu tot utilajul necesar executării muncilor agricole mecanizate solicitate de țărănimea muncitoare din raza de activitate. In primul an de activitate stațiunea a lucrat pe parcelele individuale, fărămițate, străduindu-se să execute pe cît era posibil lucrări de cea mai bună calitate. Convingîndu-se de superioritatea lucrărilor agricole mecanizate și a muncii în comun, țăranii muncitori din aceste raioane și-au unit pămînturile constituind puternice gospodării colective și întovărășiri agricole. Astăzi, S.M.T., Zăgujeni deservește 13 gospodării colective și 8 întovărășiri agricole.

Spre deosebire de celelalte unități din regiunea noastră, S.M.T. Zăgujeni are o rază de activitate foarte întinsă și cu teren accidentat. An de an S.M.T. Zăgujeni a fost stațiune codașă pe regiune obținînd cele mai mici realizări pe tractor convențional și cel mai ridicat preț de cost.

Această situație nu a fost determinată numai de condițiile grele în care se desfășoară procesul de producție în stațiune, ci s-a datorat mai ales lipsei de organizare a muncii, nivelului profesional scăzut al tractoriștilor și lipsei de răspundere pentru lucrul efectuat atît din partea fostelor conduceri cît și a mecanizatorilor. Comitetul raional P.M.R. împreună cu organele secției agricole regionale au analizat această situație și [illegible] luat o serie de măsuri care n-au [illegible]rziat să-și arate roadele. In frun[illegible] stațiunii au fost puși tovarăși cu [illegible]ultă experiență, devotament și pricepere. S-a făcut o selecție riguroasă a tuturor angajaților, iar în iarna 1958—1959 s-a organizat școlarizarea temeinică a mecanizatorilor, punîndu-se un accent deosebit pe pregătirea lor profesională și politică. Intre timp s-au recrutat tractoriști din rîndul gospodăriilor colective și întovărășirilor, ajungîndu-se ca peste 50 la sută din tractoriști să fie membri ai gospodăriilor colective și ai întovărășirilor din împrejurimile S.M.T.-ului. De asemenea, au fost luate măsuri pentru permanentizarea brigăzilor, asigurîndu-li-se de lucru pe tot timpul anului.

Toate aceste măsuri au făcut ca în cinstea zilei de 1 Mai 1959, mecanizatorii stațiunii să realizeze un volum de 2.916 hantri, ceea ce reprezintă realizarea planului pe campania de primăvară în proporție de 121 la sută. Intrecerea socialistă a fost cîștigată de tractoristul Sirocman Gavrilă, candidat de partid, care și-a realizat planul de producție în proporție de 220 la sută și de șeful de brigadă Miculescu Petre de la brigada a II-a — Gavojdia — care și-a realizat planul de brigadă în proporție de 157 la sută.

Un accent deosebit s-a pus aici pe respectarea prevederilor contractuale. Astfel, contractele încheiate cu gospodăriile colective au fost realizate în întregime, iar restul contractelor în proporție de 99 la sută.

In centrul atenției colectivului de muncă de aici a fost și realizarea calitativă a planului de producție. Planul la arături de însămînțare de exemplu, a fost realizat în proporție de 181 la sută, cel de cultivație în proporție de 560 la sută, iar planul de semănat (pînă la 20 aprilie) în proporție de 61 la sută.

In trimestrul I al acestui an S.M.T. Zăgujeni a obținut rezultate bune și în ceea ce privește prețul de cost. La capitolul „cheltuieli pentru reparații la tractoare și mașini agricole" bunăoară, s-au făcut economii în valoare de 61.424 lei față de normele planificate, iar la „carburanți și lubrifianți", în valoare de 1650 lei. La capitolul „cheltuieli de administrație și gospodărie" s-au obținut de asemenea, economii în valoare de 6.088 lei.

O atenție deosebită s-a acordat în această perioadă și folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole. Pe tractor convențional s-a realizat cu aproape 13 hantri peste plan. Numărul orelor neproductive a scăzut foarte mult, ele reprezentînd doar 6 la sută din orele productive, reducîndu-se complet orele pierdute din lipsa de organizare a muncii și a lipsei de cobustibil.

Rezultatele obținute de S.M.T. Zăgujeni în actuala campanie o situează printre primele stațiuni din regiune. Mecanizatorii stațiunii sînt mîndri de rezultatele dobîndite și și-au luat angajamentul ca pînă la sfîrșitul campaniei să depășească planul cu peste 30 la sută și să realizeze în întregime sarcina de prășit mecanic.

Ing. COROIU ION
din Serviciul regional
S.M.T. Timișoara

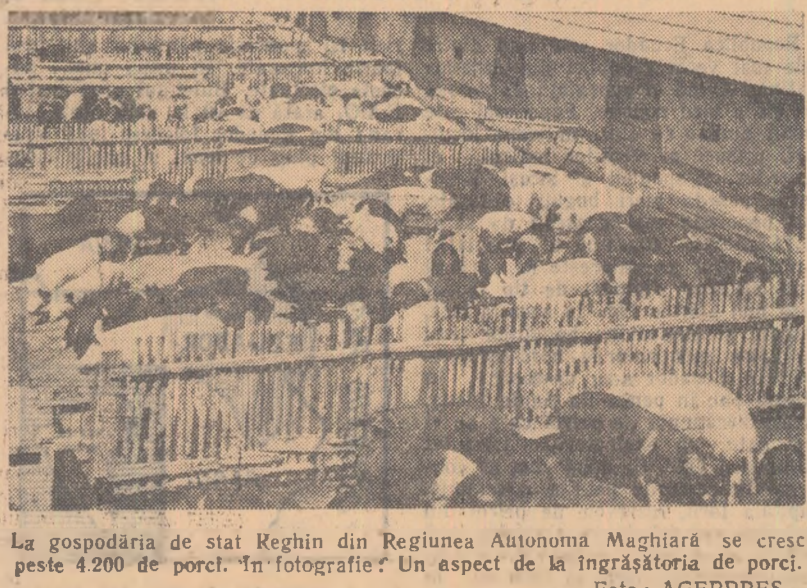

La gospodăria de stat Reghin din Regiunea Autonoma Maghiară se cresc peste 4.200 de porci. In fotografie: Un aspect de la îngrășătoria de porci.

Foto: AGERPRES

PESTE ZECE ANI PRIN PODGORIILE DOBROGENE

Dealuri golașe, brăzdate de ogașe și ravene săpate de ploi. Rîpe, ogoare mici cu mană puțină și haturi multe. Țărani încovoiați pe coarnele plugului tras de doi cai mici și slăbănogi. Imașuri pline de ciulini și scaieți, unde vite costelive pășteau în silă o iarbă gălbejită. Mlaștini cu stufăriș și roiuri de țînțari. Nici un pom sau cîte unul pricăjit și stingher ducea parcă dorul vecinătății altor frați. Peste toate, un soare arzător. Vînturi care suflau din toate părțile, stîrnind coloane groase de praf.

Satele cu cocioabe acoperite cu paie sau stuf, adesea chiar cu acoperiș de lut, împrejmuite ca vai de lume sau de loc, păreau și mai sărace prin lipsa pomilor și a oricărei alte vegetații... Nici-o tendință de înfrumusețare, nici-o livadă, nici-o floare. Bărbați și femei istoviți de muncă și griji. Așa arăta Dobrogea pe timpul regimului burghezo-moșieresc.

Astăzi, în anii regimului democrat-popular, aspectul Dobrogei se schimbă văzînd cu ochii. Ici se zărește o perdea de protecție, dincolo o plantație tînără de pomi sau vie; o casă mai acătării, o școală, un cămin cultural.

Cînd poposesc pe pămîntul dobrogean îmi place să remarc cîte și mai cîte înfăptuiri ce s-au petrecut pe aceste meleaguri. Oamenii știu să prețuiască largile perspective de dezvoltare a agriculturii și sînt mereu însuflețiți de noi și îndrăznețe planuri. Indrăzneț este planul colectiviștilor constănțeni privind dezvoltarea viticulturii. 30.000 de ha cu vie vor planta ei pînă în 1967.

Această hotărîre n-a fost luată la întîmplare. Condițiile pedoclimatice de aici sînt deosebit de favorabile viței de vie. Infăptuirea acestor grandioase planuri va schimba „fața" Dobrogei, îmbrăcîndu-i dealurile și îndulcindu-i clima, constituind în același timp un pas important în dezvoltarea și consolidarea economică a gospodăriilor colective, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Dobrogea numără peste 10.000 de ha terenuri, așezate în pantă, nisipoase și slab productive. De aci și dorința legitimă de a întrebuința aceste locuri mai cu folos.

Ce alte culturi vor da roade mai bune pe dealurile frămîntate ale raionului Adam Clisi, pe solurile pietroase ale raionului Istria sau pe cele calcaroase din raionul Medgidia, decît vița de vie? Viile vor fixa și valorifica terenurile nisipoase din zona comunelor Saraiu, Ciobanu, Cochirleni, Rasova etc. De asemenea, partea de nord a podișului dobrogean alcătuit din numeroase culmi ce ating 400 m înălțime ca: Tulcea, Sarica, Niculițel etc., sau partea de sud cu pante dulci oferă condiții deosebit de bune pentru cultura viței de vie. Vara, aici sînt cele mai ridicate temperaturi din țară și cu cele mai multe ore de soare, fapt ce asigură necesarul de căldură și lumină viței în orice poziție s-ar afla plantația. Toamnele lungi și însorite creează posibilități de supracoacere a strugurilor, dînd vinuri de înaltă calitate. Mai mult de jumătate din podișul dobrogean este alcătuit din loess, din roci granitice, șisturi cristaline, argiloase, calcaroase etc., care fac ca sistemul radicular al viței de vie să poată pătrunde la mari adîncimi, reducînd în mod simțitor efectele secetei.

Aceste condiții erau cunoscute și în trecut, dar regimul burghezo-moșieresc nu s-a preocupat de valorificarea ținutului dobrogean. Ceea ce au refuzat capitaliștii și moșierii să facă, o face azi din plin clasa muncitoare. Numai din anul 1953 și pînă acum au fost plantate cu viță de vie peste 7.000 de ha.

In ulitimii ani, plantarea viței de vie și a pomilor a luat mare amploare în regiunea Constanța. In această primăvară, de exemplu, s-au plantat peste 1.500 ha cu vie. Comunele Cuza Vodă, Rasova, Seimeni, Basarabi, Aghirol, Somova, Zebil, Jurilovca, Oltina, Gîrlița, Erichioi și altele sînt fruntașe în această privință.

In multe comune, unde în trecut nici nu se pomenea de vie nobilă, vor apare plantații pe sute de ha. La Oltina, de pildă, vor fi plantate circa 500 de ha. La Rosova și Somova cîte 400 ha, la Ciobanu și Topalu cîte 600 de ha, la Straja 200 ha.

Știind că via nu se plantează doar pentru 5—10 ani ci pentru 60—80 și chiar 100 de ani, colectiviștii dau o deosebită atenție calității lucrărilor. Depun multă sîrguință, grijă și răbdare. Locurile destinate noilor plantații sînt desfundate la o adîncime de 60—70 cm cu ajutorul tractoarelor și cîte odată chiar manual cu cazmalele. Totodată, se fertilizează cu zeci de tone de gunoi de grajd la ha. Acolo unde terenul este supus eroziunii se fac terase și alte lucrări pentru stăvilirea eroziunilor. Toate acestea vor schimba complet înfățișarea locurilor.

Incerc să-mi închipui cum va arăta, peste 10 ani, dealul Somovei. Pe spinarea masivă astăzi golașă, dinspre Telița, vor sclipi în soare, ca o platoșă uriașă de argint, zeci de hectare de vie așezate în terase. Printre butucii de viță, sute de oameni vor culege belșugul de roade. Crame moderne, încăpătoare, înzestrate cu tot aparatajul necesar, adevărate laboratoare cu oameni pricepuți. Partea cealaltă a dealului Somovei, spre nord, nu va fi mai puțin încîntătoare. Livezi de piersici, caiși, pruni, cireși vor acoperi terenul golaș de acum.

In depresiunea Carasu, în zona Dunării și de-a lungul altor rîuri vor răsări întinse plantații de vii irigate (pentru început peste 2.000 ha). Și aici, decorul va fi complet schimbat.

Ca să poată fi asigurat materialul săditor s-au luat încă de acum măsuri pentru înființarea de plantații de portaltoi și școli de viță. Pînă în 1962, în gospodăriile colective vor fi plantate 600 de ha cu portaltoi, școlile de viță se vor întinde pe mai bine de 100 ha.

Lucrările în plantațiile de portaltoi, altoitul, forțatul, plantarea butașilor altoiți în biloane și întreținerea lor în școala de vițe, cultivarea viței de vie, vinificația etc., vor constitui în viitor preocuparea de bază a mii de colectiviști.

Primul pas în inițierea unora dintre aceste lucrări s-a și făcut. 60 de oameni au fost trimiși pentru specializare la Drăgășani și Odobești. Mulți alții s-au inițiat pe loc, pe cele 63 de ha de școală de vițe.

In ceea ce privește întreținerea viței cît și obținerea de producții mari de struguri la ha în raionul Medgidia s-a luat o lăudabilă inițiativă. In cadrul acțiunilor obștești au fost mobilizați tineri din gospodăriile colective, care au luat parte la executarea a numeroase și diferite lucrări în viile gospodăriei de stat Basarabi. Paralel cu inițierea în lucrările practice, viitorilor viticultori li s-au predat și lecții teoretice.

Față de măsurile luate, nu ne îndoim că în viitorul apropiat, vom întîlni pe meleagurile dobrogene podgoreni tot atît de pricepuți în viticultură și vinificație, ca și în cele mai renumite podgorii din țară.

Vinurile ce le vor obține vor egala și poate chiar vor întrece renumitul vin de Murfatlar, mărind și mai mult faima vinurilor romînești peste hotare. Bunăstarea și belșugul se vor așeza pentru totdeauna în casa țăranului dobrogean.

V. CAZACU

Colectiviștii din Straja la plantatul viei

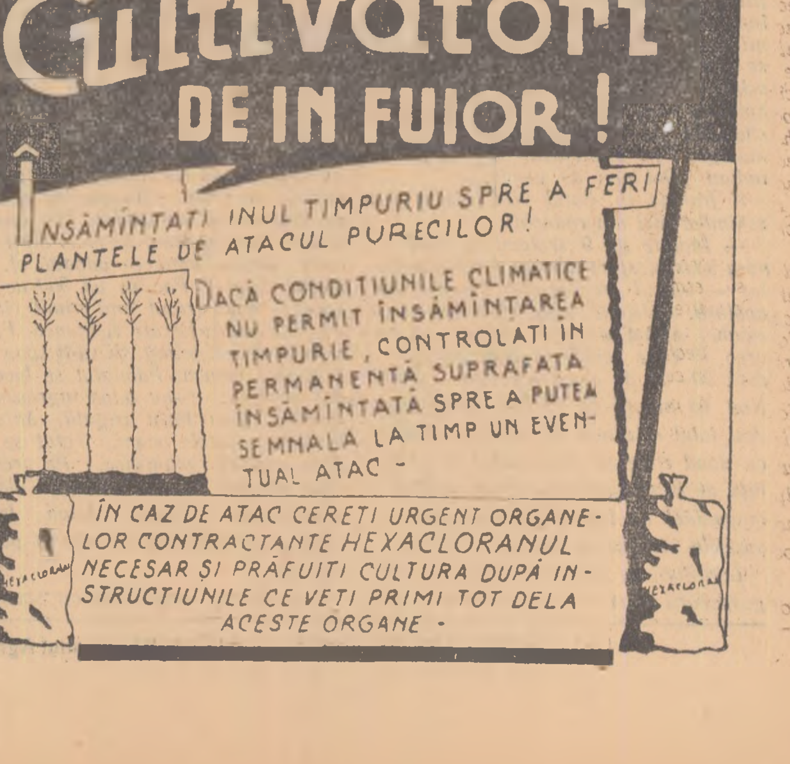

Cultivatori
DE IN FUIOR !
ÎNSĂMÎNȚAȚI INUL TIMPURIU SPRE A FERI PLANTELE DE ATACUL PURECILOR!
DACĂ CONDIȚIUNILE CLIMATICE NU PERMIT ÎNSĂMÎNȚAREA TIMPURIE, CONTROLAȚI ÎN PERMANENȚĂ SUPRAFAȚA ÎNSĂMÎNȚATĂ SPRE A PUTEA SEMNALA LA TIMP UN EVENTUAL ATAC -
ÎN CAZ DE ATAC CEREȚI URGENT ORGANELOR CONTRACTANTE HEXACLORANUL NECESAR ȘI PRĂFUIȚI CULTURA DUPĂ INSTRUCȚIUNILE CE VEȚI PRIMI TOT DELA ACESTE ORGANE -
HEXACLORAN
HEXACLORAN

Pentru coexistență și întrecere pașnică

De curînd, N. S. Hrușciov a avut o convorbire cu redactorii unor ziare social-democrate din Republica Federală Germană. Răspunzînd la întrebările ziariștilor, tovarășul Hrușciov a arătat că între U.R.S.S. și R.F.G. există unele probleme de care depinde, sub multe aspecte, asigurarea păcii și securității în Europa și în întreaga lume. In același timp, el a subliniat că social-democrații germani pot avea un mare rol, dacă vor lupta să nu se mai repete greșelile săvîrșite în perioada venirii la putere a lui Hitler.

Comentind apoi unele evenimente ce se petrec in țările Europei occidentale, N. S. Hrușciov a atras atenția asupra faptului că Adenauer a aprobat inițiativa lui De Gaulle în legătură cu admiterea Spaniei franchiste în N.A.T.O. „Din punct de vedere al raportului de forțe, intrarea Spaniei în N.A.T.O. nu poate avea o importanță esențială. Dacă Franco va intra sau nu in N.A.T.O., nu schimbă lucrurile. Dar acest fapt dovedește că în prezent se urmărește o consolidare a forțelor reacționare" a spus tov. Hrușciov.

Nu e vorba însă numai de poziția în privința Spaniei, ci de poziția în toate problemele de politică externă, de măsurile de înarmare și militarizare a Germaniei occidentale care dovedesc că guvernul Adenauer duce o politică revanșardă, războinică. Vorbind apoi despre rolul Germaniei în N.A.T.O., tovarășul Hrușciov a arătat că cercurile reacționare apusene vor să folosească rezervele umane ale Germaniei și toată puterea ei industrială, într-un eventual război împotriva țărilor socialiste. Conducătorii de astăzi ai R.F.G. au uitat ce-a pățit Hitler în războiul trecut. Cu toate că stăpînea întreaga Europă și că Uniunea Sovietică era singurul stat socialist în lume, hitlerismul a fost înfrînt în propriul său bîrlog. In actualele condiții, cînd lagărul socialist cuprinde aproape un miliard de oameni, „numai niște oameni smintiți se pot gîndi la revanșă".

Dacă Germania occidentală, cu sprijinul aliaților săi, ar începe un război nuclear împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste nu încape îndoială că ea ar fi zdrobită împreună cu întreaga grupare a forțelor agresive.

„Probabil că vă imaginați de cîte bombe nucleare cu o putere de 3—5 milioane de tone ar fi nevoie pentru teritoriul Germaniei occidentale, ca ea să fie scoasă din joc", a subliniat N. S. Hrușciov.

Intr-adevăr, orice om cu mintea întreagă își poate închipui că un teritoriu strimt, cu o populație deasă ca cel al Germaniei occidentale n-are nevoie decit de puține asemenea arme cumplite, ca să poată fi scos din luptă.

De acest lucru nu le pasă însă imperialiștilor americani care vor să scoată castanele din foc cu mîinile germanilor, italienilor, francezilor, englezilor, spaniolilor și ale altora.

„Puteți spune: dar oare Uniunea Sovietică nu va suferi pierderi în caz de război? a adăugat N. S. Hrușciov. Da, vor fi pierderi și chiar pierderi mari. Dar dacă noi vom suferi pierderi, puterile occidentale vor fi literalmente șterse de pe fața pămîntului. Și vor avea de suferit, în primul rînd țările în care americanii își amplasează bazele de lansare a rachetelor".

Bineînțeles că într-un eventual război, nu va scăpa ușor nici teritoriul S.U.A. „Numărul rachetelor ne ajunge și pentru America, dacă s-ar dezlănțui un război împotriva noastră" a precizat N. S. Hrușciov.

In continuarea discuției, tovarășul Hrușciov a arătat utilitatea unei întîlniri a șefilor de guverne și a subliniat că principala problemă ce trebuie soluționată în primul rînd, este încheierea Tratatului de pace cu Germania. In această problemă, el a afirmat că U.R.S.S. dorește să folosească toate posibilitățile pentru a ajunge la un punct de vedere cu foștii săi aliați, dar dacă aceștia se vor lăsa antrenați de Adenauer și nu vor voi să semneze Tratatul, guvernul sovietic va semna Tratatul de pace cu R. D. Germană. In urma acestui fapt, puterile occidentale vor pierde dreptul de a-și menține trupele în Berlinul occidental.

In loc să privească lucrurile cu seriozitate și să nu mai falsifice realitatea, reprezentanții puterilor occidentale strigă pe toate drumurile că dacă armatele sovietice ar pleca din R. D. Germană, aci s-ar schimba orînduirea socială. Desigur că nici conducătorii puterilor apusene nu pot da crezare vorbelor pe care le trîmbițează. Dacă într-adevăr ar crede acest lucru, ar fi primit de mult propunerile sovietice de a fi retrase trupele străine atît din Germania apuseană cît și din cea răsăriteană.

De altfel, această melodie imperialistă e de mult răsuflată. Nu-i mai dau crezare decit acei naivi care sînt complet străini de tot ce se petrece în lume. S-a spus altă dată, că dacă trupele sovietice ar fi retrase din Rominia, guvernul romin va cădea, va fi răsturnat de poporul său. „Iată, însă, că anul trecut ne-am retras trupele din Rominia — noi nu mai avem acum nici un fel de trupe în Rominia — și ce s-a întîmplat? Acum, ca și înainte, guvernul Rominiei se bucură în țară de sprijin general" — a spus N. S. Hrușciov.

In Bulgaria, Albania, Cehoslovacia, nu sînt trupe sovietice și popoarele acestor țări își sprijină cu tărie guvernele.

In convorbirea cu ziariștii din R.F. Germană, N. S. Hrușciov a vorbit pe larg și despre planul septenal al U.R.S.S. El a arătat că poporul sovietic și-a luat angajamentul să depășească nivelul de producție al S.U.A. — țara capitalistă cea mai înaintată — și îl va depăși.

„Atunci vă vom strînge nițel cu ușa și pe dvs. social-democrații. Firește, nu fizic, ci din punct de vedere ideologic — a precizat N. S. Hrușciov. Ideile noastre sînt o forță măreață. Noi nu ne temem să luăm cuvîntul în fața oricărui auditoriu. Am putea, de pildă, să convenim ca — dacă Adenauer ar permite — să iau cuvîntul, să spunem, în Ruhr, iar cineva din personalitățile dvs. să ia cuvîntul în Donbas".

Ideile expuse de tovarășul Hrușciov în convorbirea cu ziariștii social-democrați din R.F.G. dau-și mai mare încredere sutelor de milioane de oameni, în forța de neînvins a lagărului păcii și socialismului în frunte cu U.R.S.S..

Ideile comunismului cuprind an de an tot mai largi mase. Pe zi ce trece, U.R.S.S. și celelalte țări socialiste se fac tot mai puternice și nu se tem de nici o amenințare. Conducătorii acestor țări, strîns legați de popoare, își dau seama însă ce mari nenorociri pot aduce războaiele. Și, de aceea, fac toate eforturile de a înlătura această primejdie pe care imperialiștii ațîțători la un nou măcel o flutură deasupra omenirii. Nu război, ci coexistență și întrecere pașnică, iată de ce au nevoie popoarele.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

In ziua de 8 mai, s-au deschis, la Stockholm, lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, la care iau parte 350 de delegați membri ai Consiliului Mondial al Păcii și militanți activi ai mișcării partizanilor păcii invitați special.

Actuala sesiune de la Stockholm s-a deschis în preajma Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe.

In cuvîntul său de deschidere a sesiunii, John Bernal, om de știință englez, vice-președinte al Consiliului Mondial al Păcii, a subliniat că în cei 10 ani de existență, mișcarea mondială a partizanilor păcii a înregistrat succese remarcabile.

El a arătat că s-a reușit să se creeze o mișcare unită, care s-a extins în lumea întreagă și se dezvoltă continuu. In același timp, vorbitorul a subliniat că este necesar ca partizanii păcii din întreaga lume să-și intărească vigilența și să continue lupta pentru lichidarea „războiului rece". Referindu-se în continuare la Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, John Bernal a spus: „Le-am și adresat urări de succes în muncă. Dar noi trebuie să facem mai multe decit să urăm succes, trebuie să asigurăm acest succes".

Delegații la sesiune au salutat cu aplauze furtunoase pe W. Du Bois, reprezentantul partizanilor păcii din S.U.A. „Lumea — a declarat Du Bois — se află la o răspîntie. Unul din drumuri este cel al rațiunii, celălalt al sinuciderii într-un război". Vorbitorul a condamnat propaganda imperialistă americană împotriva Uniunii Sovietice și a arătat că partizanii păcii din S.U.A. au datoria de a lupta cu și mai mult avînt, împotriva pregătirilor de război și a „războiului rece".

Delegatul sovietic — marele scriitor Ilia Ehrenburg — a subliniat că este necesar să se lărgească mișcarea partizanilor păcii. In prezent, focarul pericolului se află în centrul Europei. Este deosebit de necesar să se intărească lupta împotriva înarmării Germaniei occidentale. Să se ceară cu tărie încheierea Tratatului de pace cu Germania. Să se facă totul pentru lichidarea războiului rece.

Toți vorbitorii la Tribuna Păcii de la Stockholm — în numele popoarelor lor — au cerut să înceteze războiul rece și să se pună bazele unei păci trainice.

Delegatul italian Voconesi a arătat că masele populare din Italia au primit cu ură declarațiile făcute de către unii membri ai guvernului italian în favoarea înarmării atomice și a războiului nuclear.

John Bernal a dat citire proiectului de mesaj adresat participanților la Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe. In mesaj se spune printre altele: „Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii de la Stockholm salută conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai Marii Britanii, U.R.S.S., S.U.A., și Franței ca pe un eveniment remarcabil.

Consiliul Mondial al Păcii exprimă dorința tuturor popoarelor ca această conferință să fie primul pas pe calea spre înțelegere.

Intreaga omenire cere cu insistență ca conferința dvs. să creeze o atmosferă de bunăvoință, menită să ușureze lucrările conferinței la nivel înalt, care ar deschide calea înlăturării pericolului atomic și ar permite să se treacă de la „războiul rece" la coexistență pașnică și la colaborare internațională.

Consiliul Mondial al Păcii vă dorește cu căldură succes în activitatea dumneavoastră".

Lucrările — deosebit de fructuoase — ale sesiunii Consiliului Mondial al Păcii constituie un imbold pentru oamenii iubitori de pace din întreaga lume. Impotriva tuturor actelor de teroare polițienească, a pogromurilor organizate de grupările fasciste în unele țări capitaliste, mase tot mai largi se alătură mișcării pentru pace și libertate.

Poporul nostru, hotărît să-și apere cuceririle revoluționare, își ia obligația să fie și mai vajnic în lupta pentru asigurarea păcii în lume, căci numai așa își va putea construi bunăstarea și fericirea.

SPORT

Activitatea sportivă în satele raionului Oltenița

Odată cu începerea sezonului de primăvară, activitatea sportivă de masă din comunele și satele raionului Oltenița a luat o amploare mai mare. După unele date, culese recent de pe teren, reiese că față de anul trecut, mare parte din asociațiile sportive sătești desfășoară acum o activitate mai intensă, cu rezultate mulțumitoare. De pildă, în luna aprilie, s-au organizat o serie de competiții de masă la disciplinele volei, fotbal, atletism, trîntă, șah, ca și concursuri populare de ciclism, călărie etc., la care au fost atrași numeroși oameni ai muncii din satele și comunele raionului Oltenița.

La crosul de masă „1 Mai", organizat de asociația sportivă „Recolta" din comuna Căscioarele au participat 48 de tineri, iar la concursul popular de ciclism au luat parte 18 concurenți. De asemenea, în comuna Greaca au fost organizate un concurs de atletism, la care au luat parte peste 20 tineri; un concurs de ciclism și un concurs de trîntă, care au fost urmărite cu un deosebit interes de masele de oameni ai muncii de aci. Asemenea concursuri sportive au mai fost organizate și de asociațiile sportive „Spic de grîu" din comuna Spanțov. Unirea-G.A.S. Mînăstirea, Unirea-Budești și altele.

In general trebuie să arătăm că aceste concursuri sportive au contribuit la popularizarea unor discipline ca ciclism, călărie, atletism etc., în rîndurile maselor de țărani muncitori din acest raion și au făcut ca numărul membrilor înscriși în U.C.F.S. să crească simțitor. In prezent, în raionul Oltenița sînt 7.125 membri înscriși în U.C.F.S cu cotizațiile plătite la zi. De altfel, acest raion și-a îndeplinit și depășit angajamentul cu privire la încasarea cotizațiilor pe luna aprilie.

Cele 32 de asociații sportive, cîte numără raionul Oltenița, au organizat în luna aprilie — și mai sînt încă în curs de desfășurare — campionate de casă la diferite discipline sportive ca și concursul „Cel mai bun sportiv din 10". La concursul „Cel mai bun sportiv din 10" organizat de asociația Unirea-Budești, au participat 60 de concurenți; la asociația Avîntul din Valea Roșie au luat parte 40 de concurenți, iar la asociația Unirea-Mînăstirea au participat de asemenea 40 concurenți. In campionatul raional de fotbal, care se dispută tur-toamnă și returul-primăvara, participă 14 echipe. In prezent, pe primele locuri se află echipele Voința-Oltenița și Avîntul-Buciumeni.

In luna mai, vor avea loc, în raionul Oltenița, întreceri sportive între centre de comune la disciplinele fotbal, volei, șah, oină. Menționăm că în acest raion activează 5 echipe de oină. Și, fiindcă am pomenit despre această disciplină sportivă, treb să reamintim că în raion active și campioana republicană la oină, pectiv „echipa asociației sporti „Avîntul-Curcani. Membrii acestei asociații — în număr de 305 — mai practică fotbalul, tenisul de masă, șahul, trînta etc.

Printre asociațiile sportive sătești din raionul Oltenița care desfășoară o frumoasă activitate, se mai numără asociațiile: Gloria-G.A.S. Negoești, Voința-G.A.C. Kiselet, Unirea-G.A.S. Mînăstirea și altele. Asociația sportivă Gloria-G.A.S. Negoiești (Președinte ing. Ion Istrate și secretar Anca Dobre) are o echipă de fotbal care activează în campionatul raional și recent a fost înființată și o echipă de volei fete. Membrii acestei asociații au la dispoziție un club cu mese de șah și zilele trecute a fost amenajată și o popicărie. De asemenea, membrii asociației sportive Voința-G.A.C. Kiselet, se mîndresc cu terenurile de fotbal și volei, care au fost amenajate prin muncă voluntară și cu sprijinul sfatului popular din munä. In jurul terenului de fc s-au plantat plopi, dînd, astfel, un aspect plăcut acestei frumoase baze sportive sătești.

Revenind, însă, la activitatea asociațiilor sportive din raionul Oltenița, trebuie să arătăm că mare parte dintre acestea n-au organizat încă concursurile sportive din cadrul primei etape a Spartachiadei de vară. Consiliul raional U.C.F.S., conducerile asociațiilor sportive și organizațiile de U.T.M. vor trebui să-și îndrepte atenția spre această problemă, întrucît au mai rămas foarte puține zile pînă la data de 24 mai, cînd se va încheia prima etapă a Spartachiadei de vară, ediția a 4-a.

M. LERESCU

PE SCURT

La uzinele de tractoare din Stalingrad s-a experimentat cu succes primul tractor DT-54 dotat cu un dispozitiv automat care face inutilă intervenția omului în timpul aratului. Primele încercări de automatizare a aratului în Uniunea Sovietică aparțin tractoristului Ivan Loghinov din Kazahstan, care a construit și aplicat un dispozitiv corespunzător la tractorul S-80. Principiile dispozitivului au fost aplicate de proiectanții uzinei din Stalingrad la mașini de mărci noi.

Iată cum lucrează un asemenea tractor: înainte de începutul aratului, tractoristul trage prima brazdă. Apoi tractorul se oprește, în brazdă se introduce un dispozitiv de copiat care este apoi legat de tractor printr-un sistem de transmisie. Tractoristul iese din cabină și, printr-un buton, pune în funcțiune instalația. Tractorul începe să se miște, dispozitivul de copiat alunecînd de-a lungul brazdei. La capătul brazdei, dispozitivul se oprește, punînd automat în funcțiune sistemul hidraulic al tractorului, care se întoarce.

Dispozitivul de copiat intră din nou în brazdă dirijînd mișcarea tractorului. Doi tractoriști pot supraveghea în felul acesta 7—8 tractoare deodată.

La uzina din Stalingrad va începe în curînd construcția în serie a tractoarelor cu dispozitiv automat.

*

La Roma și-a început lucrările primul Congres Mondial de Cercetări Agronomice, la care participă 500 de delegați din peste 40 de țări. La deschidere au luat cuvîntul președintele Confederației Internaționale a inginerilor și tehnicienilor din agricultură și ministrul Instrucției Publice și Agriculturii al Italiei.

La Congres participă o delegație romînă formată din acad. Gh. Ionescu-Sisești, prof. univ. David Davidescu și prof. univ. N. Giosan. In numele delegației romîne acad. Gh. Ionescu-Sisești a salutat Congresul. El a vorbit despre colaborarea italo-romînă din ultimii ani în domeniul agriculturii și perspectivele dezvoltării ei. Acad. Ionescu-Sisești a fost ales vice-președinte al unei secții a conferinței.

Exploatarea cruntă a indienilor din Ecuador...

Republica Ecuador este una dintre cele mai vechi republici din America Latină. Avînd o suprafață de două ori cît a țării noastre, Ecuadorul este locuit numai de cinci milioane locuitori, urmași ai vechilor indieni, ai cuceritorilor spanioli și incași. Ecuadorul posedă mari bogății naturale, dar populația este deosebit de săracă. Sărăcirea continuă a populației din Ecuador se datorește în primul rînd vechilor rînduieli de tip feudal care mai stăruie încă în această țară, precum și exploatării bogățiilor țării de către monopolurile nord-americane. In Ecuador s-au descoperit, în ultimii ani, în peninsula Santa Elena, uriașe zăcăminte de petrol care au și fost date în exploatarea trustului „Standard Oil". Și după cum se confirmă în cercurile politice din Quito, capitala țării, rezervele de petrol din Ecuador sînt fabuloase. Ce folos însă pentru acest popor asuprit? Valorificarea bogățiilor țării se face nu în folosul celor cinci milioane de ecuadorieni, ci spre profitul celor 30 mari capitaliști din Quito și Guayaquil și al patronilor lor nord-americani. Cele cîteva milioane de urmași ai indienilor și spaniolilor trăiesc — în majoritate — de pe urma agriculturii.

Condițiile în care țăranul ecuadorian își muncește pămîntul sînt însă foarte înapoiate. In urma unei anchete efectuate, Buletinul organizației F.A.O. arată că 90 la sută dintre țăranii din Ecuador folosesc încă străvechiul plug de lemn și uneite cioplite de mîna lor. In Ecuador, tractoarele pot fi numărate pe degete. Ele aparțin bineînțeles marilor plantatori feudali. In provincia Ambato, mai mult de 70 la sută din țărani sînt dijmași. Ei muncesc pe pămînturile moșierești, ale preoților și ale burgheziei locale. Dijmașii din Ecuador nu-și rețin decît a treia parte din produsele pentru care trudesc din zori pînă în noapte. Majoritatea țăranilor lucrează pe pămînturi aproape sterpe. Terenurile fertile sînt transformate în plantații de trestie de zahăr, cauciuc și chinină. Aci sînt aduși să lucreze în cele mai grele condiții, mii de muncitori agricoli.

COLUMBIA
0°
ECUATOR
Quito
ECUADOR
OCEANUL PACIFIC
AMERICA DE SUD
PERU

Și mai grea este situația vechilor indieni din interiorul țării. Aceștia locuiesc în colonii numite „aldeja" situate în vecinătatea unui izvor sau a unui rîu. Din momentul în care conquistadorii spanioli au pus piciorul în Ecuador, cele cîteva sute de mii de indieni n-au mai avut parte decît de măceluri, jafuri și deznădejde. Moșierii și capitaliștii care au luat locul consquistadorilor s-au dovedit însă și mai cruzi. Ei folosesc și astăzi mii de indieni la spălarea și răscolirea pămîntului Anzilor, în căutare de aur, sau îi obligă să muncească în atmosfera de infern a plantațiilor de trestie de zahăr, chinină și cauciuc. Aceștia nu vor să suporte însă jugul unei noi sclavii. In fiecare an, indienii ecuadorieni — fie că aparțin triburilor guatos, guayrus, parecys sau bororos — își părăsesc stăpînii sau se răscoală.

Sînt și unii indieni care au trecut din situația de muncitori agricoli în aceea de a avea un „rancho" al său, adică o colibă și o mică gospodărie proprie. Aceasta s-a întîmplat cu acei indieni care au fugit de pe plantații și s-au așezat pe lîngă marile drumuri de la poalele Anzilor.

Guvernul ecuadorian a anunțat de curînd o serie de reforme în vederea unei așa zise emancipări a indienilor din Anzi. Măsurile anunțate de guvernul din Quito se referă la împiedicarea transhumanței în rîndul indienilor din estul țării. Ele nu se referă însă la cele cîteva sute de mii de familii de muncitori agricoli și țărani indieni exploatate sălbatec de către feudalii din Ecuador. Acești feudali înăspresc tot mai mult exploatarea muncitorilor indieni. In fiecare an, tot mai multe familii de indieni, bărbați și copii sînt prinși cu arcanul de către agenții moșierilor și duși cu forța să lucreze în fabricile de prelucrare a fibrelor de bombanaxa, din care se confecționează vestitele pălării de panama pentru export și care reprezintă pentru moșierii și capitaliștii ecuadorieni o afacere deosebit de bănoasă. Aducerea familiilor de indieni în fabricile din Quito și Ambato — spun capitaliștii — reprezintă un pas spre emanciparea lor. Ei nu amintesc însă nimic de faptul că această emancipare le aduce beneficii de milioane anual...

G. CUIBUS

CASA DE ECONOMII ȘI CONSEMNAȚIUNI A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE
CEC
LIBRET DE ECONOMII
Cînd ți-ai pus un ban deoparte
Casa-i plină cu de toate
SIGUR ȘI CU FOLOS PĂSTRAȚI BANII LA CEC

ARTICOLE pentru FEMEI
La magazinele COOPERATIVELOR DE CONSUM

UN SAT NOU în BULGARIA DE AZI

Acolo unde cîmpia din Tracia de lîngă Plovdiv se sfîrșește și încep munții Rodopilor s-a ridicat de curînd un sătuc. Acum, în urma ploilor de primăvară, în sat aerul e proaspăt și îmbălsămat de mirosul florilor, de vegetația îmbelșugată. Mijlocul satului este străbătut de o stradă largă și asfaltată, avînd de o parte și de alta case noi cu ferestre mari și luminoase.

Astăzi, nu a putut ieși nimeni pe cîmp din cauza ploilor. Cooperatorii își caută de lucru prin sat. Lîngă pîrîul care șerpuiește printre casele mărginașe, bărbații sapă pămîntul îl încarcă în roabe și-l duc să amenajeze parcul din mijlocul satului. Aici va fi foarte plăcut. In ceasurile de răgaz, vor veni colectiviștii din Satul Nou să se odihnească la umbra pomilor, vor asculta șipotul pîrîului cu șuvoaiele înspumate.

Lîngă parc a fost construit un restaurant de vară. In așteptarea clienților responsabilul se plimbă în sus și în jos, întinde fețele de mese și aranjează scaunele. Cînd se va însera va începe să cînte muzica; vor veni oamenii de la ferma de stat, de pe ogoare și se vor veseli. Becurile electrice vor scînteia și la restaurant și pe terenul sportiv, unde tinerii joacă volei, baschet, fotbal. Alții se vor duce la cinematograf. In seara asta va rula filmul indian „Doi acri de pămînt".

E frumos în Satul Nou. Viața s-a schimbat aici din rădăcini.

— Inainte de 9 septembrie 1944 — mi-a spus vicepreședintele sfatului popular — în sat erau numai 15 case mai acătării. Celelalte erau niște biete cocioabe. Astăzi, au mai rămas numai vreo 10 case vechi. In fiece an se ridică 50—60 de construcții noi. Satul Nou își merită pe deplin denumirea. Aici totul este nou. Și casele și școala cu două etaje și dispensarul și grădinița de copii, cinematograful, cofetăria, magazinul de textile, străzile asfaltate, șoselele umbrite de salcîmi și de tei.

Locuitorii de aici erau posesorii unor gospodării mici. Cei mai mulți dintre ei lucrau pămîntul luat în arendă de la bogătași. Ei erau jefuiți fără milă de către chiaburi și de negustori. Cîștigul lor de un an de zile îl cheltuiau pînă la mijlocul iernii și începeau să umble după împrumut ca să poată cumpăra puțină făină. La case noi și mobile nici nu îndrăzneau să viseze.

Astăzi aproape că nu există casă fără paturi cu somieră, șifoniere, bufete, aparate de radio, biciclete. 20 de oameni din sat și-au cumpărat motociclete, iar cooperatorul Teodor Bangeacov și-a luat un automobil „Moscvici". Peste 40 de țărani s-au înscris la cursurile de motocicliști și șoferi amatori. Mulți din ei se pregătesc să-și cumpere automobile. Anul trecut, cooperatorii au primit cîte 24 de leva pentru ziua-muncă, în anul 1957 au primit 27,60 leva, iar pentru anul acesta se așteaptă să primească și mai mult.

La sediul cooperativei agricole veniseră cîțiva bărbați după avans. Cooperativa împarte de două ori pe lună cîte 20 leva pentru ziua-muncă, iar în 1960 se prevede ca venitul unei familii să sporească la 17—18.000 de leva pe an.

— Cînd vezi cum s-a îmbunătățit viața noastră, ne spunea Vasil Ghivșev, nu se poate să nu recunoști că regimul nostru are grijă — înainte de orice — de bunăstarea oamenilor. Tot ceea ce se face, pentru popor se face. Să-ți spun ceva despre mine — adăugă el. Sînt meșter-cărutaș. Fac pe an 500 de zile-muncă. Anul trecut am primit cîte 24 de leva pentru fiecare zi muncă. Fă socoteala cît am primit. Și să-ți spun ceva și despre muncă. Pămîntul se lucrează cu mașinile. S-au adus îngrășăminte chimice, s-au făcut irigații. Altfel se îngrijesc vitele acum. Totul se face după metode științifice. Pe vremuri, cînd puneam șiștarul sub vacă abia că se acoperea fundul. Acum fiecare vacă a cooperativei dă cîte o gălească de lapte.

Ingrijitorii vacilor mi-au spus mai apoi că anul trecut au dobîndit cîte 3.000 litri de lapte de la fiecare vacă.

In timp ce vorbeam cu cooperatorii s-a apropiat și vicepreședintele Gheorghi Boicov. Am pornit cu el spre „palatele" de care mi-a vorbit Vasil Ghivșev.

— Am chibzuit, am întors-o pe toate părțile — spunea vicepreședintele. Anul acesta vom scoate o producție îndoită. Căutăm să folosim toate rezervele. Vorba ceea: Am luat apa din nouă fîntîni dar am adunat cîtă ne trebuie. Sîntem grădinari din tată-n fiu și credeam că nu ne putem îndeletnici și cu creșterea vitelor. La o adunare am hotărît să renunțăm la porci și păsări. Ni se părea că mănîncă mult și nu avea cine să vadă de ele. Dar toamna ne-am dat seama că numai de la cîmp nu puteam să primim venituri duble. Am înmulțit păsările de șase ori, porcii de patru ori, vacile de două ori. Am lăsat toate mioarele să fie fătătoare. Am găsit și hrană pentru ele. Privește — arată Gheorghi Boicov spre curtea gospodăriei. Locurile alea pe care le vezi între case erau paragină. Acum sînt arate și semănate cu culturi de nutreț. Intre pomii fructiferi am pus sfeclă furajeră.

Am făcut multe la gospodărie ca să sporim producția și să îndeplinim planul cincinal în trei ani. Toată iarna și chiar în cele mai geroase zile, cooperatorii n-au lăsat din mîini tîrnăcoapele și lopețile. Dealul cel mare din spatele satului, pe care nu creșteau nici mărăcini, l-au terasat și au sădit 60 de hectare vită de vie. Pînă în 1962, vor sădi încă 150 hectare pe acest loc.

Prin muncă colectivă au fost secate 20 de ha de mlaștină. Albia secată a rîului Peștera, rîpele care nu erau folosite la nimic, au fost transformate în adevărate grădini. Suprafața terenurilor de culturi a fost mărită cu încă 30 de ha. Pentru amenajarea acestor terenuri s-au cheltuit aproape 150.000 de leva, dar chiar în anul acesta vom scoate de pe ele un venit de 300.000 de leva.

In lung și în lat, Satul Nou este străbătut de unele canale de irigație. Mare parte din ele au fost săpate în cursul toamnei și al iernii. In această vară vor uda aproape 400 din cele 650 de ha de pămînt.

Tot vorbind cu vicepreședintele, am ieșit la cîmp. In fața noastră se întinde o livadă. Aici totul este fraged, înmiresmat, înflorește și crește.

— Vom obține cîte 18.000 kg de mere la ha — mă încredințează vicepreședintele desfăcînd ramurile pline de rouă ale unui măr uriaș. Am stropit pomii de trei ori, am adus îngrășăminte, dar munca va fi răsplătită. Din livezi vom dobîndi 400.000 de leva.

Grădina de zarzavaturi și legume a colectivei din Satul Nou este mare. In primele zile ale lunii aprilie, colectiviștii au și început să care din sere ghivecele cu răsaduri de pătlăgele roșii și să le presădească. In comparație cu anul trecut, culegătorii vor veni aici cu 10—12 zile mai devreme ca să rupă primele roșii pîrguite.

— Pericolul de îngheț a trecut — mă lămurește tovarășul Boicov. Și vom avea belșug de roșii trufanda. Aduc cîștig bun. Inainte plantam cîte 34.000 de fire. Acum plantăm cîte 39.000 la ha. Inainte răsadnițele nu erau folosite după ce scoteam plantele. Acuma sînt pline de castraveți și dovlecei. După seceriș, acolo unde se văd semănăturile de toamnă, locul va fi arat și transformat în grădină pentru pătlăgele de toamnă, varză și praz.

Gheorghi Boicov a înșirat multe cifre despre veniturile care le vor primi cooperatorii de pe urma creșterii vitelor, legumelor și celorlalte îndeletniciri. Toate înfăptuiri mari și neîndoioase.

Mai mare impresie mi-au făcut-o oamenii cu elanul lor nestăvilit, cu voința lor hotărîtă să înfăptuiască astăzi ceea ce a fost prevăzut pentru mîine, să înfăptuiască cincinalul în trei ani.

C. GHENCOV

NEGRU PE ALB

In Franța au avut loc demonstrații de masă ale viticultorilor, pentru reducerea impozitelor.

Podgoreanu-aici se zbate
Infruntînd un mare risc:
Viile-s amenințate
Nu de mană, ci de... fisc.

I. B.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".